

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 29. mai 2018
(OR. en)

9462/18

Institutsioonidevaheline
dokument:
2018/0164 (CNS)

FISC 232
ECOFIN 503

ETTEPANEK

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Kättesaamise kuupäev:	25. mai 2018
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2018) 329 final
Teema:	Ettepanek: NÕUKOGU DIREKTIIV, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ seoses üksikasjalike tehniliste meetmete kehtestamisega liikmesriikidevahelise kaubanduse maksustamisel kohaldatava lõpliku käibemaksusüsteemi toimimiseks

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2018) 329 final.

Lisatud: COM(2018) 329 final

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 25.5.2018
COM(2018) 329 final

2018/0164 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ seoses üksikasjalike tehniliste meetmete kehtestamisega liikmesriikidevahelise kaubanduse maksustamisel kohaldatava lõpliku käibemaksusüsteemi toimimiseks

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Ühtse turu käivitamise kuupäeva, 1993. aasta 1. jaanuari lähenedes sai selgeks, et kaubatehingute maksustamise lõplikku süsteemi ei suudeta kaupade vaba liikumise võimaldamiseks õigeaegselt kehtestada. Hoolimata sellest kaotati 1. jaanuaril 1993 kõik maksukontrollid Euroopa Ühenduse sisepiiridel. Kauplejatel ei tekkinud enam käibemaksu tasumise kohustust, kui nende kaubad ületasid liikmesriikidevahelise piiri. Maksukontrollide lõpetamiseks piiridel tuli sõlmida kokkulepe oluliste muudatuste kohta ühendusesisestele tehingutele käibemaksu kohaldamise süsteemis. Komisjoni algseid ettepanekuid, mida on lühidalt tutvustatud 1985. aasta valges raamatus ühtse turu kohta, arutati tulemusetult kuni 1989. aasta oktoobrini, mil mõisteti, et on jäänud liiga vähe aega, et neid saaks 1993. aasta jaanuariks rakendada. Nende asemel kavandati vähem edasipüüdlik alternatiiv, mis võimaldas lõpetada maksukontrollid piiridel, kuid säilitada sel ajal kehtinud korra põhijooned.

Seega kehtestati see alternatiiv ehk käibemaksu üleminekukord, mis kehtib endiselt ka üle 25 aasta hiljem. Selle korra alusel jaotati kaupade piiriülene liikumine, vähemalt ettevõtjatevaheliste kaubatehingute seisukohast, kaheks erinevaks tehinguks: kaupade maksuvaba tarnimine lähteliikmesriigis ja sihtliikmesriigis maksustatav ühendusesisene soetamine. Neid eeskirju peeti ajutiseks ja neil on omad puudused, sest võimalus osta kaupu käibemaksuvabalt suurendab pettusevõimalusi, samuti ei soodusta süsteemile omane keerukus piiriülese kaubanduse edenemist.

Pärast ulatuslikku konsulteerimist võttis komisjon vastu käibemaksu tegevuskava „Ühtse ELi käibemaksuala suunas – On aeg otsustada“¹ (edaspidi „käibemaksu tegevuskava“). Komisjon teatas muu hulgas kavatsusest võtta vastu liidusisese piiriülese kaubanduse lõplik käibemaksusüsteem, mis tugineb sihtliikmesriigis maksustamise põhimõttele, eesmärgiga luua tugev ühtne Euroopa käibemaksuala. Käibemaksu tegevuskava rakendamine oli ka osa õiglase maksustamise paketist, millest teavitati president Junckeri kavatsusavalduses, mis on lisatud 2017. aasta kõnele olukorra kohta Euroopa Liidus².

Seejärel võttis komisjon vastu teatise „Käibemaksu tegevuskava järelmeetmetest ELi ühtse käibemaksuala suunas – aeg tegutseda“³, milles ta kirjeldas järjestikuseid etappe kõnealuse Euroopa ühtse käibemaksuala väljakujundamisel.

Peale ülemineku piiriülese kaubanduse lõplikule käibemaksusüsteemile hõlmab see veel kahte käibemaksudirektiivi muutmise ettepanekut: üks käsitleb käibemaksumäärasid⁴ ja teine

¹ COM(2016) 148 final.

² Euroopa Liidu olukord 2017. aastal. Kavatsusavaldus president Antonio Tajanile ja peaminister Jüri Ratasele, 13. september 2017, https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/state-union-2017-brochure_en.pdf. Vt ka komisjoni 2017. aasta tööprogrammi I lisa, COM(2016) 710 final, Strasbourg, 25.10.2016, lk 3, https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/cwp_2017_annex_i_en.pdf.

³ COM(2017) 566 final.

⁴ COM(2018) 20 final.

väikeettevõtete erikorda⁵. Samuti hõlmab see ettepanekut nõukogu määruse kohta, mis käsitleb maksupettuste vastast võitlust käibemaksu valdkonnas⁶.

Üleminekuks sihtliikmesriigis maksustamise põhimõttel põhinevale lõplikule käibemaksusüsteemile kuulutati välja järkjärguline kaheetapiline lähenemisviis: esimeses etapis tegeletakse liidusiseste ettevõtjatevaheliste kaubatarnetega ja teine etapp hõlmab teenuste osutamist.

Esimene etapp jaotati omakorda kaheks alletapiks. Esimene alletapp kujutas endast teatisega samal ajal esitatud seadusandlikku ettepanekut, milles kavandati lihtsama ja pettusekindla lõpliku käibemaksusüsteemi põhialused liidusisese kaubanduse jaoks⁷.

Käesolev ettepanek on teine alletapp. See sisaldab üksikasjalikku korda nende põhialuste kehtestamiseks liidusiseste ettevõtjatevaheliste kaubatarnete suhtes.

Käesolevat ettepanekut on vaja täiendada ettepanekuga muuta määrust (EL) nr 904/2010 haldustöö kohta käibemaksu valdkonnas. Viimati nimetatud ettepanek on tehnilist laadi, sest sellega viidaks liikmesriikidevaheline koostöö vastavusse piiriüleste kaubatarnete käibemaksusüsteemi kavandatud muudatustega. See ettepanek esitatakse piisavalt aegsasti, et selle saaks käesoleva ettepaneku jõustumise kuupäevaks vastu võtta ja seda rakendama asuda.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Liidusiseste kaubatarnete maksustamise lõpliku süsteemi kasutuselevõtt on käibemaksu tegevuskava üks põhielement. Käesoleva ettepanekuga asendatakse alates 1. jaanuarist 1993 kohaldatav üleminekukord liidusisese ettevõtjatevahelise kaubanduse lõpliku käibemaksusüsteemiga, mille alusel käsitletakse riigisiseseid ja piiriüleseid kaubatehinguid ühtemoodi. Lisaks sellele loob lõplik käibemaksusüsteem tugeva ühtse Euroopa käibemaksuala, mis toetab süvendatud ja õiglasemat ühtset turgu, mille kaudu saab hoogustada töökohtade loomist, majanduskasvu, investeeringuid ja konkurentsivõimet.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Lihtsa, ajakohase ja pettusekindla käibemaksusüsteemi loomine on üks komisjoni maksupoliitika eesmärgi⁸.

Regulatiivse koormuse vähendamine, eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEd) puhul, on samuti oluline eesmärk, mida on rõhutatud liidu majanduskasvu strateegias⁹.

Kavandatud algatus ja selle eesmärgid on kooskõlas liidu VKEd poliitikaga, mis on sätestatud Euroopa väikeettevõtlusalgatuses „Small Business Act“ (SBA),¹⁰ eelkõige VII põhimõttega aidata VKEdel saada rohkem kasu ühtse turu pakutavatest võimalustest.

⁵ COM(2018) 21 final.

⁶ Muudetud ettepanek: nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EL) nr 904/2010 seoses meetmetega, millega tõhustatakse halduskoostööd käibemaksu valdkonnas, COM(2017) 706 final.

⁷ COM(2017) 569 final.

⁸ 2017. aasta majanduskasvu analüüs, vt https://ec.europa.eu/info/publications/2017-european-semester-annual-growth-survey_en.

⁹ „Euroopa 2020. aastal – aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia“, vt <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:EN:PDF>.

¹⁰ Komisjoni teatis nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Kõigepealt mõtle väikestele“ – Euroopa väikeettevõtlusalgatus „Small Business Act“, KOM(2008) 394 (lõplik).

Peale selle on see kooskõlas ühtse turu strateegiaga¹¹ ning õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmiga (REFIT).

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

• Õiguslik alus

Direktiiviga muudetakse käibemaksudirektiivi Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 113 alusel. Selles artiklis on sätestatud, et nõukogu võtab pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ning Majandus- ja Sotsiaalkomiteega seadusandliku erimenetluse kohaselt ühehäälselt vastu õigusnormid liikmesriikide õigusaktide ühtlustamiseks kaudse maksustamise valdkonnas.

• Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)

Euroopa Liidu lepingu artikli 5 lõikes 3 sätestatud subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt võib ELi tasandil meetmeid võtta ainult juhul, kui liikmesriigid eraldi ei suuda kavandatud eesmärgi piisavalt saavutada ning seepärast saab neid kavandatud meetme ulatuse või toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil.

Üks liikmesriik eraldi ei saa otsustada liidu piiriülese kaubanduse käibemaksueeskirju, sest nende laadi tõttu on paratamatult kaasatud mitmes liikmesriigis asuvad ettevõtjad. Lisaks sellele on käibemaks liidu tasandil ühtlustatud maks ja seetõttu on piiriüleste kaubatarnete lõpliku käibemaksusüsteemi kasutuselevõtu algatamiseks vaja komisjoni ettepanekut käibemaksudirektiivi muutmiseks¹².

• Proportsionaalsus

Ettepanek on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, st see ei lähe kaugemale, kui on vajalik, et saavutada aluslepingute eesmärgid, eelkõige ühtse turu sujuv toimimine. Samuti nagu subsidiaarsuse kontrolli puhul ei ole liikmesriikidel võimalik ilma käibemaksudirektiivi muutmise ettepanekuta lahendada selliseid probleeme nagu pettus või keerukus.

• Vahendi valik

Muudetakse kehtivat käibemaksudirektiivi ja seega valitakse vahendiks direktiiv.

¹¹ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Ühtse turu täiustamine: rohkem võimalusi inimestele ja ettevõtetele“, COM(2015) 550 final.

¹² Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll

Liidu käibemaksusüsteemi elementide tagasiulatuva hindamise tegi 2011. aastal väliskonsultant ja selle järeldusi kasutati praeguse käibemaksusüsteemi hindamise lähtematerjalina¹³.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Lõpliku käibemaksukorra põhialuseid sisaldava seadusandliku ettepaneku COM(2017) 569 final ettevalmistamise käigus toimus ulatuslik konsulteerimine sidusrühmadega. Alates selle ettepaneku vastuvõtmisest on parema õigusloome portaali ning kutseorganisatsioonide ja ettevõtjate ühendusi hõlmanud ürituste kaudu saadud veidi tagasisidet, mis toetab üldeesmärki luua tugev ühtne Euroopa käibemaksuala.

- **Ekspertiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Käesoleva ettepaneku jaoks vajalikud ekspertiarvamusel koguti mitme uuringuga, millele on viidatud 4. oktoobri 2017. aasta dokumendis COM(2017) 569 final seoses lõpliku käibemaksusüsteemi põhialuste sätestamisega.

Nendest uuringutest oli käesoleva ettepaneku jaoks eriti asjakohane uuring „sihtkoha põhimõtte“ rakendamise kohta liidusiseste ettevõtjatevaheliste kaubatarnete suhtes¹⁴.

- **Mõjuhindang**

Järjestikku korraldati mõju hindamine ja hindamine, mis hõlmasid nii lõpliku käibemaksusüsteemi põhialuste sätestamist kui ka nende kehtestamise üksikasjalikku korda; vt 4. oktoobri 2017. aasta dokumendid SWD(2017) 325 final ja SWD(2017) 326 final. Mõjuhindangul valitud eelistatud variant vähendaks piiriüleseid käibemaksupettusi kuni 41 miljardi euro võrra aastas ja ettevõtjate poolt nõuete täitmiseks tehtavaid kulutusi 938 miljoni euro võrra aastas.

Õiguskontrollikomitee arutas mõjuhindangut 14. juulil 2017. Komitee andis mõjuhindangule positiivse arvamuse koos mõne soovitusel, eelkõige ettepaneku ja käibemaksu tegevuskava muude elementide seose, järkjärgulise lähenemisviisi vajaduse ning sertifitseeritud maksukohustuslaste mõiste kohta, mida on arvesse võetud. Komitee arvamust ja soovitusi on mainitud dokumendis SWD(2017) 325 final 1. lisas.

Kavandatud muudatuste põhjanev olemus tähendab, et need mõjutavad kõiki ettevõtjaid. Need käsitlevad praeguse käibemaksu üleminekukorra pettuste ja keerukuse probleemi ning ettevõtjate poolt sellega seoses tehtavaid kulutusi nõuete täitmiseks. Lihtsustused, nagu ühtse kontaktpunkti kasutamine, on kättesaadavad ka VKEdele, kuigi need ei ole suunatud konkreetselt sellele maksukohustuslaste kategooriale.

¹³ Maksu-uuringute Instituut (projektijuht), „A retrospective evaluation of elements of the EU VAT system“, 2011, http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/report_evaluation_vat.pdf.

¹⁴ EY, 2015; vt https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/ey_study_destination_principle.pdf.

VKEde probleemide lahendamiseks eelkõige piiriülesel kauplemisel esitati 18. jaanuaril 2018 eraldi ettepanek¹⁵. See ettepanek on koos käesoleva ettepanekuga käibemaksu tegevuskava lahutamatu osa.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Nagu mõjuhindangus märgitud, on liidusisese piiriülese kaubandusega tegelevate ettevõtjate poolt nõuete täitmiseks tehtavad kulutused nende käibe ühe euro kohta 11 % suuremad kui ainult riigisisese kaubandusega tegelevate ettevõtjate asjaomased käibemaksunõuete täitmiseks tehtavad kulutused käibe ühe euro kohta.

Väiksematele ettevõtjatele avalduva mõju hindamiseks on eristatud VKEsid, kes tegelevad peamiselt riigisisese kaubandusega, ja VKEsid, kes tegelevad juba nii riigi- kui ka ELi-sisese kaubandusega.

Selle teise VKEde kategooria poolt praegu käibemaksunõuete täimiseks tehtavad kulutused võivad kavandatud muudatuste, eelkõige ühtse kontaktpunkti ulatuse laiendamise tulemusena väheneda aastas keskmiselt kuni 17 %.

Kuna ettevõtjad peavad kohandama oma sisemenetlusi uute eeskirjadega, suurendab rakendamise rahaline mõju kõigi ettevõtjate ettevõtluskulusid, näiteks raamatupidamis- ja arvete koostamise tarkvara ajakohastamise ning erialase koolituse kulusid, rakendamisaastal hinnanguliselt 457 miljoni euro võrra, kuid toob pärast rakendamisaastat kaasa ettevõtjate poolt käibemaksunõuete täitmiseks tehtavate kulutuste netovähendamise 938 miljoni euro võrra aastas.

Vastavalt mõjuhindangule,¹⁶ mis on lisatud VKEsid käsitlevale eraldi ettepanekule, mis – nagu eespool märgitud – täiendab käesolevat ettepanekut, peaksid VKEde poolt käibemaksunõuete täitmiseks tehtavad kulutused siiski vähenema kuni 18 % (11,9 miljardi euro võrra) ja VKEde piiriülene kaubandustegevus kasvama umbes 13 %.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta negatiivselt ELi eelarvet. Kuna ettepanek vähendaks piiriüleseid käibemaksupettusi kuni 41 miljardi euro võrra aastas, peaks suurenema igas liikmesriigis kogutav aastane käibemaksutulude kogusumma, mis on käibemaksupõhiste omavahendite arvutamise lähtepunkt.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Komisjon märkis 2017. aasta oktoobri teatises käibemaksu tegevuskava järelmeetmete kohta, et ta teeb ettepaneku, mis käsitleb (piiriüleseid teenuseid hõlmava) teise etapi rakendamist järkjärgulisel üleminekul lõplikule käibemaksusüsteemile, pärast seda, kui on nõuetekohaselt kontrollinud (käesoleva ettepanekuga lõpule viidava) esimese etapi rakendamist, mille toimimist pettusekindluse, ettevõtjate poolt nõuete täitmiseks tehtavate kulutuste ja

¹⁵ COM(2018) 21 final.

¹⁶ SWD(2018) 9 final ja SWD(2018) 11 final.

maksuhaldurite poolt süsteemi haldamise tõhususe seisukohalt hindab komisjon viis aastat pärast selle jõustumist.

Selleks palub komisjon liikmesriikidel esitada kogu asjakohase teabe halduskulude ja pettuste taseme ja arengu kohta. Samuti palub komisjon kõikidelt asjaomastelt ettevõtjate sidusrühmadelt teavet nõuete täitmiseks tehtavate kulutuste taseme ja arengu kohta.

- **Selgitavad dokumendid (direktiivide puhul)**

Ettepanek ei nõua ülevõtmist selgitavaid dokumente.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Allpool on teemade kaupa selgitatud käibemaksudirektiivi peamisi kavandatud olulisi muudatusi. Nende oluliste muudatustega kaasnevad käibemaksudirektiivi edasised tehnilised muudatused.

Teatavad muudatused on seotud sätetega, mille muutmist on juba kavandatud 4. oktoobri 2017. aasta ettepanekus COM(2017) 569 final. Selles ettepanekus on vastuseks nõukogu palvele ette nähtud praeguse käibemaksusüsteemi muudatused ajaks, mil tehakse tööd liidusisese kaubanduse lõpliku käibemaksukorra väljatöötamiseks. N-ö kiirlahendusena kavandatud muudatused jäävad täielikult kehtivaks, sest need peaksid jõustuma tunduvalt enne käesolevat ettepanekut.

Ometi nõuab käesoleva ettepanekuga ette nähtud ettevõtjatevaheliste kaubatarnete lõpliku korra hilisem kehtestamine nende varasemas ettepanekus sisalduvate uute sätete kohandamist seoses sertifitseeritud maksukohustuslase mõiste, *call-off*-varu ja aheltehingutega.

Lisaks sellele, kuna käesoleva ettepaneku eesmärk on kehtestada lõplik kord ettevõtjatevaheliste kaubatarnete suhtes, tuleb kavandatud artiklit 402, milles on sätestatud liikmesriikidevahelise kaubanduse maksustamise põhialused, mis hõlmavad kaupu ja teenuseid, kohandada lähtuvalt sellest, et need põhialused kehtestatakse osaliselt käesoleva ettepanekuga.

Peale selle annab käesolev ettepanek võimaluse asendada aegunud mõisted „ühendusesisene“ ja „ühendus“ paljudes käibemaksudirektiivi sätetes mõistetega „liidusisene“ ja „liit“.

Hiljutine komisjoni ettepanek väikeettevõtete erikorra kohta (COM(2018) 21 final, 18. jaanuar 2018) vajab käesolevat ettepanekut silmas pidades samuti mõningaid tehnilisi ajakohastusi, nagu eespool nimetatud asendamist. Ebaselguse vältimiseks ei ole neid muudatusi lisatud käesolevasse ettepanekusse, vaid nendega tegeletakse nõukogus toimuvate läbirääkimiste ajal.

Reguleerimisese ja maksu kohaldamisala: artiklid 2–4

Nagu eespool märgitud, jaotab praegune käibemaksusüsteem piiriülesed ettevõtjatevahelised kaubatarned käibemaksuga maksustamisel kaheks eri tehinguks: kaupade maksuvaba tarnimine lähteliikmesriigis ja sihtliikmesriigis maksustatav ühendusesisene soetamine.

Tehakse ettepanek käsitada liidusiseseid piiriüleseid ettevõtjatevahelisi kaubatarneid käibemaksuga maksustamisel ühe tehinguna: liidusisese kaubatarnena. Seetõttu tuleb

artiklitest 2–4 eemaldada kaupade ühendusesisene soetamine kui käibemaksuga maksustatav tehing.

Kuna kaupade ühendusesisene soetamine ei oleks enam käibemaksuga maksustatav tehing, tuleb kõik käibemaksudirektiivi järgnevad selle mõistega seotud sätted välja jätta ja liidusisese piiriülese ettevõtjatevahelise kaubanduse maksustamise kavandatud mehhanismi silmas pidades läbi vaadata.

Liidusiseste kaubatarnete mõiste: artikkel 14

Tehakse ettepanek lisada artikli 14 lõikesse 4 punkt 3, mis sisaldab liidusisese kaubatarne mõistet. „Liidusisene kaubatarne“ – maksukohustuslaselt maksukohustuslasele või mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule tehtav kaubatarne, mille käigus kaubad lähetatakse või veetakse tarnija või kauba soetaja poolt või nimel ühest liidu liikmesriigist teise liikmesriiki.

Teatavaid artikli 14 lõikes 5 loetletud tarneid ei käsitata liidusiseste tarnetena isegi juhul, kui on täidetud kaks kvalifitseerumise tingimust, nimelt seoses soetaja staatuse ja kauba veoga. See kehtib kokkupanekut või paigaldamist hõlmavate kaubatarnete kohta, millega kas kaasneb või ei kaasne katsetamine, ning artikli 148 või 151 kohaselt käibemaksust vabastatud kaubatarnete ja artiklis 295 määratletud kindla maksumääraga põllumajandustootja tarnete kohta.

Kaupade tarnekoha eeskirjad: artikkel 35a

Maksustatavate tehingute tarnekoha eeskirjad määravad kindlaks, millises liikmesriigis tuleb käibemaks tasuda.

Kehtima jäävad ilma veota kaubatarne koha (koht, kus kaubad asuvad tarne ajal) ja veetavate kaupade tarnekoha (koht, kus kaubad asuvad ajal, mil algab nende lähetamine või vedu) kindlaksmääramise üldeeskirjad.

Artiklis 35a on siiski kavandatud üldeeskirja uus erand, mille kohaselt käsitatakse liidusisese kaubatarne kohana kohta, kus kaubad asuvad soetajale lähetamise või veo lõpus.

Liidusisese kaubatarne määratlus artikli 14 lõike 4 punktis 3 tagab koos uue kavandatud tarnekoha eeskirjaga artiklis 35a liidusiseste piiriüleste ettevõtjatevaheliste kaubatarnete maksustamise sihtliikmesriigis.

Praeguste käibemaksueeskirjade kohaselt maksustatakse piiriüleseid tarneid maksukohustuslastele, kes teevad üksnes selliseid kaubatarneid või osutavad üksnes selliseid teenuseid, mis ei anna neile õigust käibemaksu maha arvata, maksukohustuslastele, kelle suhtes kohaldatakse ühist kindla maksumääraga korda põllumajandustootjatele, ja mittemaksukohustuslastest juriidilistele isikutele, kui need jäävad allapoole teatavat künnist ja kui soetaja ei ole valinud sihtkohas maksustamist, ikkagi tarneliikmesriigis (päritoluliikmesriigis).

See erand muudab praeguse korra keerulisemaks. Pealegi on see minetanud oma asjakohasuse, sest künnist ei ole alates selle rakendamisest 1993. aastal kordagi läbi vaadatud. Seda erandit ei säilitata seega ka selle tõttu, et erinevalt praegusest olukorrast kannab tarnija kavandatud eeskirjade kohaselt hoolt nende tarnetega seotud aruandlus- ja maksekohustuste täitmise eest.

Sellega tagatakse kõigi liidusiseste ettevõtjatevaheliste kaubatarnete maksustamine sihtkohas. Ainus erand on artiklis 311 ja järgmistes artiklites ette nähtud kasuminormi maksustamise korra kohaselt tehtavad tarded (artikkel 35c). Edasist maksustamist sihtkohas ei kohaldata artikli 148 või 151 kohaselt käibemaksust vabastatud piiriüleste kaubatarnete ja artiklis 295 määratletud kindla maksumääraga põllumajandustootja piiriüleste kaubatarnete suhtes, sest need ei kuulu – nagu eespool märgitud – liidusiseste kaubatarnete mõiste alla.

Maksu sissenõutavus: artikkel 67

Kavandatud on artikli 67 muudatus, millega kehtestatakse liidusiseste tarnete käibemaksu sissenõutavuse ühtne eeskiri. Selle eeskirja kohaselt muutub käibemaks sissenõutavaks arve väljastamisel või artikli 222 esimeses lõigus osutatud tähtaja (maksustatava teokoosseisu tekkimisele järgneva kuu 15. päev) möödumisel, kui arvet ei ole selleks ajaks väljastatud.

Samuti täpsustatakse, et neid sätteid, mis võimaldavad liikmesriikidel teatavatel juhtudel kindlaks määrata käibemaksu sissenõutavuse eri ajad, ei kohaldata liidusiseste kaubatarnete suhtes. Selle täpsustusega peaks mitmes liikmesriigis liidusiseseid tarneid tegev tarnija järgima erinevate kauba sihtliikmesriikide tehtud valikuid, mis suurendaks keerukust.

Käibemaksu tasuma kohustatud isik: artiklid 193, 194a, 199a ja 199b

Artiklis 193 sätestatud põhimõtte kohaselt tasub käibemaksu maksukohustuslane, kelle kaubatarneid või osutatavad teenused on maksustatavad, välja arvatud juhul, kui vastavalt artikli 193 sätetele peab käibemaksu tasuma teine isik.

Erandina artiklist 193 tasub uue kavandatud artikli 194a kohaselt käibemaksu isik, kellele kaubad tarnitakse, kui ta on artiklis 13a määratletud sertifitseeritud maksukohustuslane ja kui kaubad tarnib maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liikmesriigis, kus käibemaks kuulub tasumisele. Sertifitseeritud maksukohustustase mõiste lisati komisjoni 4. oktoobri 2017. aasta ettepanekusse¹⁷.

Liidusiseste kaubatarnete puhul tähendavad artiklite 193 ja 194a eeskirjad koostoimes, et käibemaksu tasumise eest kauba sihtliikmesriigis vastutab põhimõtteliselt tarnija, välja arvatud juhul, kui tarnija asukoht ei ole maksustamisliikmesriigis ja soetaja on artikli 13a kohane sertifitseeritud maksukohustuslane. Viimasel juhul maksab soetaja tasumisele kuuluva käibemaksu kauba sihtliikmesriigis pöördmaksuna.

Artikkel 199a võimaldab liikmesriikidel kuni 31. detsembrini 2018 näha teatavate selles sättes nimetatud tarnete suhtes ette, et käibemaksu tasuma kohustatud isik on maksukohustuslane, kellele need tarded tehakse.

Komisjon märkis hiljuti vastuvõetud aruandes, mis käsitleb artiklite 199a ja 199b mõju pettevastasele võitlusele,¹⁸ et ta esitab asjakohase seadusandliku ettepaneku kehtivate meetmete pikendamiseks. See on eraldi ettepanek, mis hõlmab ajavahemikku 1. jaanuarist 2019 kuni 30. juunini 2022, võttes arvesse, et käesoleva ettepaneku jõustumise kavandatud kuupäev on 1. juuli 2022.

¹⁷ COM(2017) 569 final, 4. oktoober 2017.

¹⁸ Komisjoni aruanne nõukogule ja Euroopa Parlamendile, mis käsitleb direktiivi 2006/112 artiklite 199a ja 199b mõju pettevastasele võitlusele, COM(2018) 118 final, 8. märts 2018.

Allpool kavandatud artikli 199a muudatused puudutavad aega alates 1. juulist 2022. Need käsitlevad ajavahemikku ja hõlmatud tarnete ulatust.

Ajavahemikuga seoses tehakse ettepanek pikendada selle sätte kasutamise võimalust 31. detsembrini 2028. Muid selles sättes sisalduvaid kuupäevi kohandatakse vastavalt.

Selle sättega hõlmatud tarnete puhul on ilmne, et kavandatud sisu hindamisel tuleb arvesse võtta piiriüleste ettevõtjatevaheliste kaubatarnete maksustamise üldist muutust. Kavandatud muudatuste eesmärk on anda kaubatehingutega seotud piiriülestele pettustele põhjanev vastus ja seetõttu peaksid need muutma artiklis 199a praegu sätestatud erinevad ajutised pöördmaksumeetmed ülearuseks, sest nende eesmärk on samuti võidelda selliste pettuste vastu. Tehingud, mis jäävad hõlmatuks artiklis 199a sätestatud ajutiste meetmetega, piirduvad seetõttu teenustega, mida see säte varem hõlmas.

Artikli 199b muutmiseks on kavandatud võrreldav lähenemisviis. Selles sättes sisalduvad eeskirjad reguleerivad kiirreageerimismehhanismi, mis võimaldab liikmesriikidel väga konkreetsetel tingimustel määrata käibemaksu tasuma kohustatud isikuks kaupade või teenuste saaja. Samal põhjusel nagu artikli 199a puhul ei oleks kaubatarned enam kiirreageerimismehhanismiga hõlmatud.

Registreerimine: artikkel 214

Artikli 14 lõike 4 punktis 3 määratletud liidusisesed kaubatarned hõlmavad muu hulgas maksukohustuslase tarneid mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule.

Seetõttu tehakse ettepanek muuta artiklit 214, et liikmesriigid võtaksid vajalikud meetmed liidusisese tarne saajaks oleva mittemaksukohustuslasest juriidilise isiku registreerimiseks, andes talle individuaalse numbri.

Koondaruanded: artiklid 262–271

Liidusiseseid kaubatarneid ei tuleks kavandatud süsteemi kohaselt enam koondaruannetes kajastada. Põhimõte, et liidusisesele tarnel nõuab käibemaksu sisse tarnija, taastab käibemaksu isereguleeruva olemuse. Seega ei ole enam põhjendatud füüsilise kaubavoo suhtes koondaruannete abil halduslike järeelmeetmete tagamine liidus.

Kui liidusisese tarne saaja on sertifitseeritud maksukohustuslane, jätkub kaupade käibemaksuvaba ringlus liidus. Sellest hoolimata ei oleks selliste tehingute kohta koondaruannete esitamise kohustuse säilitamine kooskõlas usaldusväärseks maksukohustuslaseks peetava sertifitseeritud maksukohustuslase mõistega.

Koondaruannete esitamise kohustus säilitatakse seetõttu ainult teenuste puhul.

Liikmesriigid võivad teatavatel tingimustel kehtestada erimeetmeid koondaruannete esitamise kohustuse lihtsustamiseks. Tehakse ettepanek lihtsustada selle võimaluse kasutamise menetlust, asendades nõukogu ühehäälese otsuse nõude käibemaksukomiteega konsulteerimisega.

Liiduväliste maksukohustuslaste suhtes kohaldatavad erikorrad: artiklid 358–369x

Käibemaksudirektiivi XII jaotise 6. peatükk sisaldab praegu kolme eristuva kohaldamisalaga korda:

- nende maksukohustuslaste osutatavate teenuste suhtes kohaldatav erikord, kelle asukoht ei ole liidus;
- erikord liidusisese kaupade kaugmüügi ja nende teenuste puhul, mida osutavad maksukohustuslased, kelle asukoht on liidus, aga mitte tarbimisliikmesriigis;
- kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi suhtes kohaldatav erikord.

Käesolev ettepanek mõjutab esimest ja kolmandat erikorda üksnes vähesel määral.

Tehakse ettepanek oluliselt muuta teist erikorda, pidades silmas ühtse registreerimiskorra põhimõtte rakendamist maksu deklareerimiseks, maksmiseks ja mahaarvamiseks.

Võttes arvesse nõukogu 5. detsembri 2017. aasta direktiivi (EL) 2017/2455¹⁹ vastuvõtmist, võimaldab teine erikord alates 1. jaanuarist 2021 liikmesriigis (registreerimisliikmesriigis) selle korra jaoks registreeritud maksukohustuslasel esitada kord kvartalis elektrooniliselt lühikesi ühtse kontaktpunkti käibedeklaratsioone, mis sisaldavad andmeid teenuste osutamise ja liidusisese kaugmüügi kohta mittemaksukohustuslastele teistes liikmesriikides (tarbimisliikmesriikides), koos tasumisele kuuluva käibemaksuga. Seejärel edastab registreerimisliikmesriik kõnealused deklaratsioonid koos tasutud käibemaksuga turvalise sidevõrgu kaudu asjaomastele tarbimisliikmesriikidele. See kord väldib vajadust registreerida need maksukohustuslased käibemaksukohustuslaseks igas tarbimisliikmesriigis. Käesoleva ettepanekuga nähakse ette selle korra edasine laiendamine.

Selle korra kohaldamisel kasutatavate mõiste hulka lisatakse artikliga 369a mõiste „maksustamisliikmesriik“. Maksustamisliikmesriik on liikmesriik, mida peetakse kaupade tarnimise või teenuste osutamise kohaks.

Muudetakse erikorraga hõlmatud tehingute ulatust, mis on sätestatud artiklis 369b. Tehakse ettepanek, et maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole maksustamisliikmesriigis, saaks korda kasutada seoses selles liikmesriigis tarnitavate kaupade ja osutatavate teenustega, mille eest ta on kohustatud tasuma käibemaksu. See ei piirdu seejuures enam ettevõtjate ja tarbijate vaheliste tehingutega, vaid hõlmab ka ettevõtjatevahelisi tehinguid.

Tehakse ettepanek muuta erikord kättesaadavaks ka maksukohustuslastele, kelle asukoht ei ole liidus, tingimusel et nad määravad liidus asutatud vahendaja. Sarnaselt kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi suhtes kohaldatavas erikorras juba ette nähtud sätetega, on vahendaja isik, kellel tekib kohustus tasuda käibemaks ja täita erikorras sätestatud kohustused sellise mujal kui ELis asuva maksukohustuslase nimel ja eest, keda ta esindab.

Võttes arvesse kavaga hõlmatud tehingute ulatuse laienemist, tehakse ettepanek muuta artiklit 369f ja lisada, et erikorda kasutavad maksukohustuslased esitavad kord kuus ühtse kontaktpunkti käibedeklaratsiooni, kui nende aastakäive ELis on üle 2 500 000 euro.

Artikkel 369g, milles on kindlaks määratud erikorra kohaselt esitatava käibedeklaratsiooni sisu, tuleb samuti läbi vaadata. Praegu tuleb teavet esitada ainult maksukohustuslaste tehtavate tarnete väärtuse ja nende pealt tasumisele kuuluva käibemaksu kohta.

¹⁹ Nõukogu 5. detsembri 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/2455, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul (ELT L 348, 29.12.2017, lk 7).

Maksukohustuslasele ühtse kontaktpunkti käibedeklaratsioonis sisendkäibemaksu mahaarvamise õiguse andmine on võimalik ainult juhul, kui selles deklaratsioonis esitatakse teatav lisateavet, eelkõige:

- käibemaksu kogusumma, mis on muutunud sissenõutavaks tarnitud kaupadelt ja osutatud teenustelt, millelt maksukohustuslane kui saaja on kohustatud maksu tasuma, ning kaupade impordilt, kui liikmesriik kasutab artikli 211 teise lõigu kohast võimalust;
- käibemaks, millest tehakse mahaarvamisi;
- eelmiste maksustamisperioodidega seotud muudatused;
- makstav, tagasisaadav või krediteeritav käibemaksu netosumma.

Kuna mahaarvamine tehakse erikorra kohaselt esitatavates käibedeklaratsioonides, tehakse ettepanek muuta artiklit 369i ja sätestada, et maksukohustuslane maksab igas maksustamisliikmesriigis tasumisele kuuluvate käibemaksu netosummade (tasumisele kuuluv käibemaks, millest on lahutatud mahaarvatav käibemaks) summa.

Kavandatud on uus artikkel 369ia, milles määratakse kindlaks tingimused, mille korral võib teatavas maksustamisliikmesriigis krediitdipositsioonis olev maksukohustuslane saada sellelt liikmesriigilt krediiditagastuse. Lisaks on kavandatud uus artikkel 369ib, milles määratakse kindlaks tingimused, mille korral saab registreerimisliikmesriigis maksukohustuslasele tagastatavat summat kasutada maksustamisliikmesriigis (maksustamisliikmesriikides) tasumisele kuuluva käibemaksu tasumiseks.

Kavandatud on artikli 369j muudatus, et määrata kindlaks erikorra kohaselt mahaarvamise õiguse ning direktiivis 86/560/EMÜ²⁰ mujal kui liidus asuvate maksukohustuslaste ja direktiivis 2008/9/EÜ²¹ liidus asuvate maksukohustuslaste suhtes sätestatud tagastamismenetluste koostoime. See säte on vajalik, et vältida võimalikke kuritarvitusi maksukohustuslaste poolt, kes kasutaksid erikorra kohaselt mahaarvamise õigust ja esitaksid samas summas sisendkäibemaksu tagastamise taotluse.

Maksukohustuslasel on põhimõtteliselt õigus sisendkäibemaks erikorra kohaselt esitatavates käibedeklaratsioonides maha arvata. Kui aga erikorda kasutatav maksukohustuslane ei tärni selle erikorraga hõlmatud kaupu või ei osuta sellega hõlmatud teenuseid, mille eest on teataval maksustamisperioodil või kolmel eelnenud maksustamisperioodil, kui ta esitab deklaratsioone kord kvartalis, või isegi 11 eelnenud maksustamisperioodil, kui ta esitab deklaratsioone kord kuus, käibemaks maksustamisliikmesriigis sissenõutavaks muutunud, ei või tekkinud käibemaksu asjaomases maksustamisliikmesriigis selles käibedeklaratsioonis maha arvata. Selle asemel peaks maksukohustuslane nõudma sisendkäibemaksu tagastamismenetluse kaudu tagasi liikmesriigis, kus käibemaks sisse nõuti.

Erandid: artiklid 370–390c

²⁰ Nõukogu 17. novembri 1986. aasta kolmeteistkümnes direktiiv 86/560/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühenduse territooriumil registreerimata maksukohustuslastele käibemaksu tagastamise kord (EÜT L 326, 21.11.1986, lk 40).

²¹ Nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiiv 2008/9/EÜ, millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad käibemaksu tagastamiseks vastavalt direktiivile 2006/112/EÜ maksukohustuslastele, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, vaid teises liikmesriigis (ELT L 44, 20.2.2008, lk 23).

Käibemaksudirektiivi XIII jaotise 1. peatükk sisaldab erandeid, mida võib kohaldada kuni lõpliku korra vastuvõtmiseni. Nende riikide puhul, kes olid liikmesriigid 1. jaanuaril 1978, on enamik erandeid, mida nad võivad kohaldada, sätestatud käibemaksudirektiivi X lisas. Nagu eespool selgitatud, on käesolev ettepanek esimene etapp liidusisese kaubanduse sihtkohas maksustamise lõpliku süsteemi kehtestamisel. Selle etapi osana tehakse ettepanek jätta välja erandid, mille säilitamise korral muudaksid tarnekohta ja käibemaksu tasuma kohustatud isiku kindlaksmääramist käsitlevate eeskirjade kavandatud muudatused süsteemi maksukohustuslaste ja maksuhaldurite jaoks keerukamaks.

Eelkõige kaotataks erandi kohaldamise võimalus kaupade puhul, mis võivad olla liidusiseste tarnete objektiks (vallasasjad). Sellisel juhul peaks tarnija iga liikmesriigi puhul, kus need liidusiseseid tarned toimuvad, teadma, kas see liikmesriik kasutas erandit või mitte ja kui jah, siis milliseid tingimusi need liikmesriigid kohaldavad.

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ seoses üksikasjalike tehniliste meetmete kehtestamisega liikmesriikidevahelise kaubanduse maksustamisel kohaldatava lõpliku käibemaksusüsteemi toimimiseks

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust¹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Kui nõukogu võttis 1967. aastal nõukogu direktiividega 62/227/EMÜ³ ja 67/228/EMÜ⁴ vastu ühise käibemaksusüsteemi, võeti kohustus kehtestada liikmesriikidevahelise kaubanduse maksustamiseks lõplik käibemaksusüsteem, mis toimiks sarnaselt sellega, nagu see toimiks ühes liikmesriigis. Kui liikmesriikidevahelised maksupiirid 1992. aasta lõpus kaotati, ei olnud poliitilised ja tehnilised tingimused sellise süsteemi kasutuselevõtuks veel küpsed ja seetõttu kehtestati käibemaksu üleminekukord. Praegu kehtivas nõukogu direktiivis 2006/112/EÜ⁵ on sätestatud, et need üleminekueeskirjad tuleb asendada lõpliku korraga, mis põhineb kaubatarne või teenuse päritoluriigis maksustamise põhimõttel.
- (2) Nõukogu, keda toetavad Euroopa Parlament⁶ ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee,⁷ kinnitas, et päritolupõhine süsteem ei ole teostatav, ning kutsus

¹ ELT C , , lk .

² ELT C , , lk .

³ Nõukogu 11. aprilli 1967. aasta esimene direktiiv 67/227/EMÜ kumuleeruvaid käibemakse käsitlevate liikmesriikide õigusnormide ühtlustamise kohta (EÜT 71, 14.4.1967, lk 1301).

⁴ Nõukogu 11. aprilli 1967. aasta teine direktiiv 67/228/EMÜ käibemakse käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühise käibemaksusüsteemi struktuur ja kohaldamiskord (EÜT 71, 14.4.1967, lk 1303).

⁵ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

⁶ Euroopa Parlamendi 13. oktoobri 2011. aasta resolutsioon käibemaksu tuleviku kohta (P7_TA(2011)0436),

komisjoni üles jätkama põhjalikku tehnilist tööd ja liikmesriikidega peetavat laiapõhjalist dialoogi, et uurida üksikasjalikult eri võimalusi sihtkoha põhimõtte rakendamiseks⁸.

- (3) Komisjon kirjeldas käibemaksu tegevuskavas⁹ käibemaksusüsteemi muudatusi, mida oleks vaja, et töötada liidusisese kaubanduse jaoks välja selline sihtkohapõhine süsteem piiriüleste tarnete maksustamisega. Nõukogu kinnitas hiljem selle tegevuskava järeldusi ja märkis muu hulgas, et tema arvates tuleks lõpliku käibemaksusüsteemi jaoks kavandatud päritolukohas maksustamise põhimõtte asendada sihtliikmesriigis maksustamise põhimõttega¹⁰.
- (4) Komisjoni käibemaksu tegevuskavas seatud eesmärkide saavutamiseks tuleks muuta liidusiseste ettevõtjatevaheliste kaubatarnete eeskirju kooskõlas järkjärgulise lähenemisviisiga, mille komisjon pakkus välja oma 4. oktoobri 2017. aasta teatises käibemaksu tegevuskava järelmeetmete kohta¹¹.
- (5) Praegune süsteem, mille puhul tarded on kaupade lähteliikmesriigis maksust vabastatud ja ühendusesisest soetamist maksustatakse sihtliikmesriigis, on vaja kaotada, eesmärgiga kehtestada tõhusam süsteem liidusiseste ettevõtjatevaheliste kaubatarnete maksustamiseks sihtliikmesriigis. Kuna selliste tarnete suhtes kehtiv maksuvabastus ja ühendusesisese soetamise kui käibemaksuga maksustatava tehingu mõiste kaotatakse, tuleks kõiki asjaomaseid artikleid muuta või need välja jätta.
- (6) Riigi- ja liidusiseste tehingute võrdse kohtlemise tagamiseks peaks liidusiseste ettevõtjatevaheliste kaubatehingute käibemaksuga maksustamise eelduseks olema üks maksustatav sündmus, nimelt liidusisene kaubatarne.
- (7) Selleks et sihtkohas maksustamise põhimõtet kohaldataks võimalikult laialdaselt, peaks liidusisese kaubatarne määratlus hõlmama künnisega piiramatult tarded mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule, maksuvabastusega maksukohustuslasele, väikeettevõtete erikorraga hõlmatud maksukohustuslasele ja kindla maksumääraga korraga hõlmatud põllumajandustootjale.
- (8) Liidusisese kaupade kaugmüügi ja kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi mõistet tuleks muuta, et vältida olukorda, kus teatav osa neist tarded oleks hõlmatud uue liidusisese tarne määratlusega.
- (9) Käibemaksusüsteemi sujuva toimimise tagamiseks siseturul tuleb teatavad kaubatarred liidusisese tarne määratlusest välja jätta, eelkõige kokkupanekut või

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=EN&reference=P7-TA-2011-0436>.

⁷ Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 14. juuli 2011. aasta arvamus teemal „Roheline raamat käibemaksu tuleviku kohta. Lihtsama, kindlama ja tõhusama käibemaksusüsteemi suunas“, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex:52011AE1168>.

⁸ Nõukogu järeldused käibemaksu tuleviku kohta majandus- ja rahandusministrite nõukogu 3167. istungil 2012. aasta 15. mail Brüsselis (vt eriti punkt B 4), http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/130257.pdf.

⁹ Käibemaksu tegevuskava – Ühtse ELi käibemaksuala suunas – On aeg otsustada, COM(2016) 148 final, 7. aprill 2016.

¹⁰ Vt <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>.

¹¹ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele „Käibemaksu tegevuskava järelmeetmetest ühtse ELi käibemaksuala suunas – aeg tegutseda“, COM(2017) 566 final, 4. oktoober 2017.

paigaldamist hõlmavad kaubatarne, kaubatarne, mis on mõeldud teatavate laevade ja õhusõidukite tankimiseks ja proviandiga varustamiseks, kaubatarne diplomaatiliste või konsulaarkokkulepete alusel ja teatavatele rahvusvahelistele organisatsioonidele ning kaubatarne, mida teeb maksukohustuslane, kes on hõlmatud kindla maksumääraga korraga põllumajandustootjatele.

- (10) Selleks et tagada liidusiseste ettevõtjatevaheliste kaubatarnete maksustamine sihtkohas, peaks liidusisese kaubatarne puhul asuma tarnekoht kauba sihtliikmesriigis ajal, kui kaupade lähetamine või vedu soetajale lõpeb. Seda eeskirja ei tuleks kohaldada kasutatud kaupade, kunstiteoste, kollektsiooni- ja antiikesemete suhtes, mille puhul kohaldatakse kasuminormi maksustamise korda, ega kaupade tarnimisele laevadel, õhusõidukites ja rongides, kaubatarnele maagaasivõrgu kaudu, elektrienergia tarnele ning soojus- või jahutusenergia tarnele soojus- ja jahutusvõrkude kaudu, mille suhtes tuleks jätkuvalt kohaldada tarnekoha erieeskirju.
- (11) Ühendusesisese soetamise kui käibemaksuga maksustatava sündmuse kaotamise tõttu on vaja läbi vaadata kehtivad erieeskirjad, mis käsitlevad uute veovahendite või aktsiisikaupade tarnimist.
- (12) Selle lõpliku süsteemi kohaldamise ühtlustamiseks liidus on vaja kindlaks määrata liidusisestelt kaubatarnetelt käibemaksu sissenõutavuse ühtne eeskiri.
- (13) Kaubatarnete (sh liidusiseste kaubatarnete) ja teenuste osutamise suhtes kohaldatava üldeeskirja kohaselt peaks käibemaksu olema kohustatud tasuma tarnija.
- (14) Selleks et võimaldada järkjärgulist üleminekut liidusisese kaubanduse lõplikule süsteemile, tuleks eeskirjast, et käibemaksu on kohustatud tasuma tarnija, teha kaubatarne puhul erand, kui isik, kellele kaubad tarnitakse, on sertifitseeritud maksukohustuslane ja tarnija asukoht ei ole maksustamisliikmesriigis. Sellisel juhul peaks käibemaksu olema kohustatud tasuma soetaja ja ta peaks käibemaksu arvestama pöördmaksustamismehhanismi alusel. See erand peaks vähendama nende tehingute mahtu, mille puhul käibemaksu tasuma kohustatud isiku asukoht ei ole maksustamisliikmesriigis.
- (15) Eeskirjad, mis käsitlevad pöördmaksustamismehhanismi ajutist kohaldamist vallasasjade suhtes, tuleks läbi vaadata, et tagada nende kooskõla kehtestavate uute eeskirjadega, mis käsitlevad liidusisestelt kaubatarnetelt käibemaksu tasuma kohustatud isikut.
- (16) Ettevõtjate liidusiseste kaubatarnete maksustamise eeskirjade arusaadavaks kohaldamiseks peaksid liikmesriigid võtma vajalikud meetmed, et iga maksukohustuslane ja mittemaksukohustuslasest juriidiline isik, kes on liidusiseste kaubatarnete saaja, registreeritaks individuaalse numbriga.
- (17) Liidusiseste kaubatarnetega seotud käibemaksu tasumise ja mahaarvamise nõuetekohase järelevalve tagamiseks peaks arve väljastamine olema liidusiseste kaubatarnete puhul kohustuslik ja liikmesriigid ei tohiks lubada lihtsustatud arvete väljastamist. Arve tuleks väljastada selle liikmesriigi eeskirjade kohaselt, kus on tarnija ettevõtte asukoht või püsiv tegevuskoht, kust tarne teostatakse, või sellise asukoha või püsiva tegevuskoha puudumisel selle liikmesriigi eeskirjade kohaselt, kus on tarnija alaline elu- või asukoht või peamine elukoht.

- (18) Selleks et vähendada kaubanduse halduskoormust liidus ja kuna liidusiseste kaubatarnete käibemaksu nõuaks tegelikult sisse tarnija või seda arvestaks sertifitseeritud maksukohustuslasest soetaja, tuleks kaotada kohustus esitada nende tarnete kohta koondaruanne.
- (19) Põllumajandustootjate kindla maksumääraga erikorda on vaja liidusiseste kaubatarnete maksustamise süsteemi muudatusi silmas pidades muuta nii, et saavutataks jätkuvalt selle kava üldeesmärk. Põllumajandustootjate poolt kindla maksumääraga korra kohaselt tehtud tarnete väljajätmisega liidusiseste tarnete määratlusest peaks nende piiriüleste ettevõtjatevaheliste kaubatarnete tarnekohaks jääma kauba lähtekoht ning nende tarnete suhtes tuleks kohaldada lähteliikmesriigi kindlaksmääratud kindlamääralist hüvitist.
- (20) Ettevõtjate halduskoormuse vähendamiseks tuleks praeguse erikorra kohaldamisala, mis hõlmab maksukohustuslasi, kelle asukoht on liidus ning kes osutavad teenuseid või tarnivad teatavaid kaupu tarbijatele (ettevõtjate ja tarbijate vahelised tarned), laiendada kõikidele kaubatarnetele ja teenustele, mille puhul käibemaksu tasuma kohustatud isiku asukoht ei ole liikmesriigis, kus kaupa tarnitakse või teenust osutatakse. Erikorda tuleks kohaldada nii tarbijatele kui ka ettevõtjatele tehtavate tarnete suhtes.
- (21) Samuti on asjakohane vähendada nende maksukohustuslaste halduskoormust, kelle asukoht ei ole liidus ning kes tarnivad kaupu ja osutavad teenuseid, mille eest nad on kohustatud tasuma ühes või mitmes liikmesriigis käibemaksu, võimaldades neil seda erikorda kasutada, kui nad määravad vahendaja. Maksu nõuetekohase kogumise tagamiseks peaks vahendaja asukoht olema liidus ning ta peaks olema kohustatud tasuma käibemaksu ja täitma erikorras sätestatud kohustusi selle maksukohustuslase eest, kelle asukoht ei ole liidus.
- (22) Selleks et maksukohustuslased saaksid siseturust täit kasu, peaks see erikord võimaldama nii deklareerida tehinguid, mille eest tuleb tasuda käibemaks teistes liikmesriikides kui see, kus on tarnija asukoht, kui ka maha arvata selle tarnija poolt neis liikmesriikides tasumisele kuuluvat käibemaksu.
- (23) Kooskõla tagamiseks suurettevõtjate käibemaksuaruandluse kohustustega tuleks selle erikorra kohaselt käibedeklaratsioonide esitamise sagedus üle vaadata ja lisada, et erikorda kasutavad maksukohustuslased esitavad selle kohaselt kord kuus käibedeklaratsiooni, kui nende liidu aastakäive ületab 2 500 000 eurot.
- (24) Maksukohustuslaselt asjakohase teabe kogumiseks, et tagada selle erikorra nõuetekohane järelevalve maksuhalduri poolt, tuleks selle erikorra kohaselt esitatava käibedeklaratsiooni sisu läbi vaadata, et võtta arvesse erikorra laiendamist ja võimaldada kasutada asjaomast mahaarvamisõigust.
- (25) Selleks et tagada selle erikorra sujuv toimimine ja vältida takistusi, mis pärшивad siseturu võimalusi kasutava maksukohustuslase tegevust, tuleks kehtestada ühised eeskirjad olukordadeks, kui maksukohustuslane on registreerimisliikmesriigis ja/või maksustamisliikmesriigis (maksustamisliikmesriikides) krediitpositsioonil.
- (26) Selguse huvides ning kuritarvituste ja pettuste võimaluse vähendamiseks tuleks sätestada tähtaeg, mille jooksul maksukohustuslane saab konkreetses liikmesriigis

selle erikorra kohaselt esitatud deklaratsioonis veel sisendkäibemaksu maha arvata, kui ta ei deklareeri enam tehinguid, millelt ta on kohustatud samas liikmesriigis käibemaksu tasuma. Kõnealuse tähtaja möödudes peaks selline maksukohustuslane kasutama käibemaksu tagasinõudmiseks asjakohaseid tagastamismenetlusi.

- (27) XIII jaotise 1. peatükis sätestatud erandid, millel võib olla piiriülene mõju, tuleks välja jätta, et vältida maksukohustuslaste ja maksuhaldurite jaoks tarbetut keerukust.
- (28) Tulenevalt liidusisese kaubatarne kui uue mõiste kasutuselevõtust on asjakohane asendada sõna „ühendus“ sõnaga „liit“, et tagada mõiste ajakohane ja sidus kasutamine.
- (29) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, mis seisneb lõpliku käibemaksusüsteemi rakendamises, et parandada käibemaksukorra toimimist piiriülese ettevõtjatevahelise kaubanduse korral, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seetõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (30) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta¹² kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (31) Seega tuleks direktiivi 2006/112/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2006/112/EÜ muudetakse järgmiselt.

- (1) Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:
- (a) lõike 1 punkt b jäetakse välja;
 - (b) lõiked 2 ja 3 jäetakse välja;
- (2) artiklid 3 ja 4 jäetakse välja;
- (3) artikli 5 punktid 1 ja 2 asendatakse järgmisega:
- „1) „liit“ ja „liidu territoorium“ – punktis 2 määratletud liikmesriikide territooriumid;
 - „2) „liikmesriik“ ja „liikmesriigi territoorium“ – liidu iga liikmesriigi territoorium, mille suhtes kohaldatakse Euroopa Liidu toimimise lepingut vastavalt

¹² ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

kõnealuse lepingu artiklitele 349 ja 355, välja arvatud käesoleva direktiivi artiklis 6 nimetatud territooriumid;“;

(4) artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„1. Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmistel liidu tolliterritooriumi hulka kuuluvatel territooriumidel:“;

(b) lõike 2 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmistel liidu tolliterritooriumi hulka mittekuuluvatel territooriumidel:“;

(5) artiklit 9 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lisaks lõikes 1 nimetatud isikutele käsitatakse maksukohustuslasena igat isikut, kes juhuti tarnib uue veovahendi, mille soetajale on lähetanud või vedanud müüja, soetaja või nende esindaja väljapoole liikmesriigi territooriumi, kuid liidu territooriumi siseselt.“;

(b) lisatakse lõige 3:

„3. Lõikes 2 käsitatakse „veovahendina“ järgmisi inimeste või kaupade veoks mõeldud veovahendeid:

- a) maismaa mootorsõidukid mootorimahuga üle 48 kuupsentimeetri või mootori võimsusega üle 7,2 kilovati;
- b) laevad pikkusega üle 7,5 meetri, välja arvatud laevad, mis on mõeldud avamerel navigeerimiseks ja tasu eest reisijate vedamiseks, kaubandus-, tööstus- või kalastuseesmärgil kasutatavad laevad, pääste- ja abilaevad ning rannakalapüügiks kasutatavad laevad;
- c) õhusõidukid stardimassiga üle 1 550 kilogrammi, välja arvatud tasu eest peamiselt rahvusvahelistel liinidel tegutsevate lennukompaniide õhusõidukid.

Nimetatud veovahendeid käsitatakse „uutena“ järgmistel juhtudel:

- a) kui maismaa mootorsõidukite tarne toimub kuue kuu jooksul pärast esmakordset kasutamist või kui sõiduk on läbinud maksimaalselt 6 000 kilomeetrit;
- b) kui laevade tarne toimub kolme kuu jooksul pärast esmakordset kasutamist või kui laev on sõitnud maksimaalselt 100 tundi;

- c) kui õhusõidukite tarne toimub kolme kuu jooksul pärast esmakordset kasutamist või kui õhusõiduk on lennanud maksimaalselt 40 tundi.

Liikmesriigid kehtestavad tingimused, mille puhul võib teises lõigus nimetatud andmeid lugeda kindlakstehtuks.“;

- (6) artiklis 12 asendatakse lõike 1 sissejuhatav sõnastus järgmisega:

„1. Liikmesriigid võivad maksukohustuslasena käsitada isikut, kes juhuti teeb mõne järgmistest tehingutest:“;

- (7) lisatakse artikkel 13a:

„Artikkel 13a

1. Maksukohustuslane, kelle asukoht või püsiv tegevuskoht on liidus, või asukoha ja püsiva tegevuskoha puudumisel alaline asukoht või peamine elukoht on liidus, ja kes oma majandustegevuse käigus teeb või kavatseb tarnija või kliendina teha mis tahes artikli 14 lõike 4 punktis 3 või artiklites 17a, 38 või 39 osutatud tehingu, võib taotleda maksuhaldurilt sertifitseeritud maksukohustuslase staatust.

Maksuhaldur annab taotlejale selle staatuse, kui lõikes 2 sätestatud kriteeriumid on täidetud, välja arvatud juhul, kui taotleja on lõike 3 tingimuste alusel staatuse saajate seast välja arvatud.

Kui taotleja on maksukohustuslane, kellele on tolliga seotud eesmärgil antud volitatud ettevõtja staatus, loetakse lõikes 2 sätestatud kriteeriumid täidetuks.

2. Sertifitseeritud maksukohustuslase staatuse andmiseks peavad olema täidetud kõik järgmised kriteeriumid:

- (a) tollialaste õigusaktide ja maksueeskirjade mis tahes tõsiste rikkumiste ja korduvate rikkumiste puudumine, sealhulgas taotleja majandustegevusega seotud raskete kuritegude puudumine;
- (b) taotleja tõendus, et ta on võimeline oma tegevust ja kaubavoogu kõrgetasemeliselt haldama, kasutades asjakohast äri- ja vajaduse korral transpordiandmete haldamise süsteemi, mis võimaldab nõuetekohase maksukontrolli tegemist või usaldusväärse või sertifitseeritud siseauditijälje loomist;
- (c) taotleja tõendid maksejõulisuse kohta, mis loetakse tõendatuks juhul, kui taotleja rahaline olukord on hea, võimaldades tal täita oma kohustusi, võttes nõuetekohaselt arvesse ettevõtja majandustegevuse iseärasusi, või kui esitatakse kindlustusettevõtja või muu krediidiastutuse või muu majanduslikult usaldusväärse kolmanda isiku tagatised.

3. Sertifitseeritud maksukohustuslase staatust ei ole lubatud anda järgmistele maksukohustuslastele:

- (d) maksukohustuslased, kes kasutavad põllumajandustootjate ühist kindla maksumääraga korda;
- (e) maksukohustuslased, kellele kohaldub XII jaotise 1. peatüki 2. jaos sätestatud väikeettevõtetele ettenähtud maksuvabastus;
- (f) maksukohustuslased, kes teevad selliseid kaubatarneid või osutavad selliseid teenuseid, mis ei anna õigust käibemaksu mahaarvamiseks;
- (g) maksukohustuslased, kes tarnivad juhuti uue veovahendi artikli 9 lõike 2 tähenduses või teostavad juhuti tegevust artikli 12 tähenduses.

Punktides a–d osutatud maksukohustuslastele võib anda sertifitseeritud maksukohustuslase staatuse seoses nende muu majandustegevusega.

4. Maksukohustuslane, kes taotleb sertifitseeritud maksukohustuslase staatust, esitab kogu maksuhalduri nõutud teabe, mis võimaldab maksuhalduril otsust langetada.

Seoses selle maksualase staatuse andmisega tähendab maksuhaldur:

- (h) selle liikmesriigi maksuhaldurit, kus asub taotleja ettevõte;
- (i) selle liikmesriigi maksuhaldurit, kus on taotleja püsiv tegevuskoht, kus hoitakse tema keskset liiduga seotud raamatupidamist või kus see on kättesaadav, juhul kui taotleja on asutanud oma ettevõtte väljaspool liitu, kuid tal on liidus üks või rohkem püsivat tegevuskohta;
- (j) selle liikmesriigi maksuhaldurit, kus on taotleja alaline või peamine elukoht, kui tal ei ole asukohta ega püsivat tegevuskohta.

5. Taotluse tagasilükkamise korral teatab maksuhaldur taotlejale tagasilükkamise põhjused koos otsusega. Liikmesriigid tagavad taotlejale õiguse esitada kaebus taotluse tagasilükkamise otsuse kohta.

6. Maksukohustuslane, kellele anti sertifitseeritud maksukohustuslase staatus, teatab maksuhaldurile viivitamata kõikidest pärast otsuse vastuvõtmist ilmnenu asjaoludest, mis võivad mõjutada staatuse edasist kehtivust. Maksuhaldur tühistab maksualase staatuse, kui lõikes 2 sätestatud kriteeriumid ei ole enam täidetud.

7. Ühes liikmesriigis antud sertifitseeritud maksukohustuslase staatust tunnustavad kõikide liikmesriikide maksuhaldurid.“;

(8) artiklit 14 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (1) „liidusisene kaupade kaugmüük“ – selliste kaupade tarne, mis on lähetatud või veetud tarnija poolt või tema eest muust liikmesriigist kui see, kus kaupade lähetamine või vedu soetajale lõpeb, sealhulgas kui

tarnija sekkub kaudselt kaupade vedamisse või lähetamisse, ning juhul kui on täidetud järgmised tingimused:

- (a) kaubatarne tehakse mittemaksukohustuslasele, kes ei ole mittemaksukohustuslasest juriidiline isik;
- (b) tarnitud kaubad ei ole uued veovahendid ega kaubad, mis tarnitakse pärast kokkupanekut või paigaldamist tarnija või tema eest tegutseva isiku poolt, millega kas kaasneb või ei kaasne katsetamine;

(2) „kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüük“ – selliste kaupade tarne, mis on lähetatud või veetud tarnija poolt või tema eest kolmandalt territooriumilt või kolmandast riigist liikmesriigis asuvale kauba soetajale, sealhulgas kui tarnija sekkub kaudselt kaupade vedamisse või lähetamisse, ning juhul kui on täidetud järgmised tingimused:

- (a) kaubatarne tehakse mittemaksukohustuslasele, kes ei ole mittemaksukohustuslasest juriidiline isik;
- (b) tarnitud kaubad ei ole uued veovahendid ega kaubad, mis tarnitakse pärast kokkupanekut või paigaldamist tarnija või tema eest tegutseva isiku poolt, millega kas kaasneb või ei kaasne katsetamine;

(3) „liidusisene kaubatarne“ – kaubatarne, mille puhul on täidetud järgmised tingimused:

- (a) kaubatarne teeb maksukohustuslane maksukohustuslasele või mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule;
- (b) kaupade tarnija või liidus kaupa omandav isik või nende nimel tegutsev isik lähetab või veab kaupa ühest liikmesriigist teise.“,

(b) lisatakse lõige 5:

„5. Liidusiseseks kaubatarneks ei peeta järgmist:

- (a) kauba tarne koos kokkupaneku või paigaldamisega, millega kas kaasneb või ei kaasne katsetamine, vastavalt artiklile 36;
- (b) selliste kaupade tarne, mis on maksust vabastatud artikli 148 või 151 alusel;
- (c) kaubatarne maksukohustuslase poolt, kes kasutab põllumajandustootjate ühist kindla maksumääraga korda.“;

(9) artikli 14a lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui maksukohustuslane teeb elektroonilise liidese, nagu turu, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil võimalikuks liidusisese kaupade tarne

maksukohustuslaselt, kelle asukoht ei ole liidus, mittemaksukohustuslasele, loetakse, et tarne võimalikuks teinud maksukohustuslane on saanud ja tarninud need kaubad ise.“;

(10) artiklit 17 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liidusisese kaubatarnena tasu eest käsitatakse maksukohustuslase poolt tema ettevõtte vara hulka kuuluvate kaupade teise liikmesriiki üleviimist.

„Teise liikmesriiki üleviimine“ on materiaalse vallasasja igasugune lähetamine või vedamine maksukohustuslase või tema eest tegutseva isiku poolt oma ettevõtluse eesmärgil väljapoole selle liikmesriigi territooriumi, kus vara asub, kuid liidusiseselt.“;

(b) lõike 2 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kaubatarne, mille maksukohustuslane teeb lähetamise või veo sihtliikmesriigi territooriumil artiklis 33, 35a või 35b sätestatud tingimustel;“;

(c) artikli 2 punktid d ja e asendatakse järgmisega:

„d) gaasi tarne liidu territooriumil asuva maagaasivõrgu või sellega ühendatud võrgu kaudu, elektrienergia tarne ning soojus- või jahutusenergia tarne asjaomase võrgu kaudu artiklis 38 või 39 sätestatud tingimustel;

e) kaubatarne, mille maksukohustuslane teeb liikmesriigi territooriumil artiklis 146, 147, 148, 151 või 152 sätestatud tingimustel;“;

(11) lisatakse artikkel 17a:

„Artikkel 17a

1. Maksukohustuslase poolt tema ettevõtte vara hulka kuuluvate kaupade teise liikmesriiki üleviimist *call-off*-varu olukorra alusel ei käsitata liidusisese kaubatarnena tasu eest.

2. Käesoleva artikli kohaldamisel loetakse *call-off*-varu olukord kehtivaks, kui täidetud on järgmised tingimused:

(a) sertifitseeritud maksukohustuslane lähetab või veab kaupa teise liikmesriiki, et need tarnida hiljem ja pärast seda, kui kaup on saabunud teisele sertifitseeritud maksukohustuslasele, kelle isik ja käibemaksukohustuslasena registreerimise number on veo alustamise ajal juba teada;

(b) kaupu lähetava või vedava sertifitseeritud maksukohustuslase asukoht ei ole liikmesriigis, kuhu kaubad lähetatakse või veetakse;

- (c) sertifitseeritud maksukohustuslane, kes omandab kauba hiljem ja pärast selle saabumist, on käibemaksukohustuslane selles liikmesriigis, kuhu kaup üle antakse;
- (d) kaupu lähetav või vedav sertifitseeritud maksukohustuslane on selle lähetuse või veo kandnud artikli 243 lõikes 3 sätestatud registrisse.

3. Kui lõikes 2 sätestatud tingimused on täidetud, loetakse kauba käsutusõiguse kõnealuse lõike punktis c osutatud sertifitseeritud maksukohustuslasele üleandmise ajal liidusisene tarne tehtuks selles liikmesriigis, kuhu kaup lähetati või veeti.“;

- (12) lisatakse artikkel 18a:

„Artikkel 18a

Kaupade tarnimiseks tasu eest loetakse selliste kaupade kasutamist Põhja-Atlandi Lepingu osalisriigi relvajõudude või nendega kaasas oleva tsiviilpersonali poolt, mis ei ole ostetud mõne liikmesriigi siseturul maksustamist reguleerivate üldnormide alusel, kui nimetatud kaupade impordil ei saaks kohaldada artikli 143 lõike 1 punktis h sätestatud maksuvabastust.“;

- (13) artikkel 19 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 19

Kogu vara või selle osa tasu eest või tasuta või äriühingu kapitali sissemaksena üleandmise korral loevad liikmesriigid kaubatarnet mittetoimunuks ning sel juhul käsitatakse saajat üleandja õigusjärglasena.

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed konkurentsimoonutuste vältimiseks juhtudel, kui saaja ei ole täies ulatuses maksukohustuslane. Nad võtavad ka mis tahes meetmeid, mis on vajalikud, et takistada selle artikli kasutamist maksudest kõrvalehoidumiseks või maksustamise vältimiseks.“;

- (14) VI jaotise 2. peatükk jäetakse välja;

- (15) artikkel 30 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 30

„Kaupade import“ on selliste kaupade liitu toomine, mis ei ole vabas ringluses vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 29.

Lisaks esimeses lõigus määratletud tehingule on kaupade import ka vabas ringluses olevate kaupade liitu toomine, kui see saabub liitu kolmandalt territooriumilt, mis kuulub liidu tolliterritooriumi hulka.“;

- (16) V jaotise 1. peatüki 2. jakku lisatakse enne artiklit 32 järgmine 1. alajao pealkiri:

„ 1. alajagu Üldreegel“

- (17) V jaotise 1. peatüki 2. jakku lisatakse enne artiklit 33 järgmine 2. alajao pealkiri:

„ 2. alajagu Erisätted“

- (18) artikkel 33 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 33

1. Liidussisese kaupade kaugmüügi tarnekohana käsitatakse kohta, kus kaubad asuvad soetajale lähetamise või veo lõpus.

2. Kui kaubad imporditakse kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest liikmesriiki, mis on mõni muu liikmesriik kui see, kus kaupade lähetamine või vedu soetajale lõpeb, käsitatakse nende kaupade kaugmüügi tarnekohana kohta, kus kaubad asuvad soetajale lähetamise või veo lõpus.

3. Kui kaubad imporditakse kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest liikmesriiki, kus kaupade lähetamine või vedu lõpeb, käsitatakse seda liikmesriiki kaupade kaugmüügi tarnekohana, tingimusel et nende kaupade käibemaks deklareeritakse XII jaotise 6. peatüki 4. jaos sätestatud erikorra alusel.“;

- (19) artikkel 35 jäetakse välja;

- (20) lisatakse artiklid 35a, 35b, 35c ja 35d:

„Artikkel 35a

Liidusisese kaupade tarne tarnekohana käsitatakse kohta, kus kõnealused kaubad asuvad soetajale lähetamise või veo lõpus.

Artikkel 35b

Uute veovahendite tarnete puhul, mis tehakse mittemaksukohustuslasele, kes ei ole mittemaksukohustuslasest juriidiline isik, kui kaubad lähetatakse või veetakse ühest liikmesriigist teise, loetakse tarnekohaks koht, kus kõnealused kaubad asuvad lähetamise või veo lõpus.

Artikkel 35c

Erandina ei kohaldata artiklite 33 ja 35a sätteid artikli 311 lõike 1 punktides 1–4 määratletud kasutatud kaupade, kunstiteoste, kollektsiooni- ja antiikesemete tarnete suhtes, mida maksustatakse käibemaksuga vastava erikorra kohaselt.

Artikkel 35d

Artiklite 35a ja 35b kohaldamisel, kui kaupade lähetamine või vedu algab kolmandal territooriumil või kolmandas riigis ning tarne importija poolt, kes on vastavalt artiklile 201 määratud või tunnustatud vastutavaks käibemaksu tasumise eest, või selle järgnev tarne hõlmab kaupade vedu või lähetamist, mis lõpeb muus liikmesriigis kui impordiliikmesriik, loetakse kaup veetuks või lähetatuks impordiliikmesriigist.“;

- (21) V jaotise 1. peatüki 2. jaole lisatakse artikkel 36a:

„Artikkel 36a

1. Kui kaubad tarnitakse aheltepingu kontekstis, seostatakse artikli 14 lõike 4 punkti 3 alapunktis b osutatud vedu või lähetamine ühest liikmesriigist teise tarnega, mille teeb müüja vahendajale, kui on täidetud järgmised tingimused:

- (a) vahendaja teatab müüjale kaupade sihtliikmesriigi nime;
- (b) vahendaja on käibemaksukohustuslasena registreeritud muus liikmesriigis kui kaupade lähetamise või veo alguse liikmesriik.

2. Kui mis tahes lõikes 1 sätestatud tingimus ei ole täidetud, seostatakse aheltepingu kontekstis artikli 14 lõike 4 punkti 3 alapunktis b osutatud vedu või lähetamine ühest liikmesriigist teise tarnega vahendajalt kliendile.

3. Käesoleva artikli kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (c) „ahelteping“ – olukord, kus maksukohustuslase tehtavad samade kaupade järjestikused tarned tekitavad nende kaupade üheainsa veo ühest liikmesriigist teise, ning mille korral nii vahendaja kui ka müüja on sertifitseeritud maksukohustuslased;
- (d) „vahendaja“ – ahelas osalev muu kui esimene tarnija, kes lähetab või veab kaupu ise või teeb seda kolmas isik tema nimel;
- (e) „müüja“ – ahelas tegutsev maksukohustuslane, kes tarnib kaubad vahendajale;
- (f) „klient“ – maksukohustuslane, kellele vahendaja tarnib kaubad aheltepingu raames.“;

- (22) artikkel 37 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 37

1. Laevadel, õhusõidukites või rongides tarnitavate kaupade puhul on sellise veo ajal, mis on liidus toimuva reisijateveo osa, tarnekohaks reisijateveo lähtepunkt.

2. Lõike 1 kohaldamisel käsitatakse „liidus toimuva reisijateveo osana“ sellist veo osa, mis liidu territooriumist väljaspool peatumata kulgeb reisijateveo lähtekohast sihtkohta.

„Reisijateveo lähtekoht“ on esimene reisijate pealeminekuks kavandatud liidus asuv koht, isegi kui see on pärast liidust väljaspool toimunud veoetappi.

„Reisijateveo sihtkoht“ on viimane reisijate mahaminekuks kavandatud liidus asuv koht, isegi kui see on enne liidust väljaspool toimuvat veoetappi.

Edasi-tagasiveo korral käsitatakse tagasivedu eraldi veona.

3. Sõidukite pardal tarbimiseks mõeldud kaubatarnete suhtes, mille maksustamiskoht on kindlaks määratud lõike 1 kohaselt, võivad liikmesriigid kehtestada või säilitada maksuvabastuse koos varasemal etapil tasutud käibemaksu mahaarvamise õigusega.“;

(23) artikli 38 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liidu territooriumil asuva maagaasivõrgu või sellega ühendatud võrgu kaudu transporditava gaasi tarne puhul maksukohustuslasest maagaasi edasimüüjale, elektrienergia tarne puhul ning asjaomaste võrkude kaudu toimuva soojus- ja jahutusenergia tarne puhul loetakse kaubatarne kohaks koht, kus on maksukohustuslasest edasimüüja ettevõtte asukoht või püsiv tegevuskoht, kuhu kaupa tarnitakse, nimetatud asukoha või püsiva tegevuskoha puudumisel aga tema alaline elu- või asukoht või peamine elukoht.

(24) artiklis 39 asendatakse esimene lõik järgmisega:

„Liidu territooriumil asuva maagaasivõrgu või sellega ühendatud võrgu kaudu transporditava gaasi tarne puhul, elektrienergia tarne puhul ning asjaomaste võrkude kaudu toimuva soojus- ja jahutusenergia tarne puhul, kui sellist tarnet ei reguleerita artikliga 38, loetakse tarnekohaks kohta, kus soetaja kaupa tegelikult kasutab ja tarbib.“;

(25) V jaotise 2. peatükk jäetakse välja;

(26) artiklid 49 ja 50 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 49

Kaubaveoteenuste (välja arvatud liidusiseste kaubaveoteenuste) mittemaksukohustuslastele osutamise kohaks on koht, kus vedu toimub, võttes arvesse läbitud vahemaid.

Artikkel 50

Liidusiseste kaubaveoteenuste mittemaksukohustuslastele osutamise kohaks on veo lähtekoht.“;

(27) artiklis 51 asendatakse esimene lõik järgmisega:

„Liidusisene kaubavedu“ – igasugune kaubavedu, mille lähtekoht ja sihtkoht asuvad kahe erineva liikmesriigi territooriumil.“;

- (28) artikkel 52 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 52

Liikmesriigid ei pea käibemaksuga maksustama mittemaksukohustuslastele osutatava liidusisese kaubaveoteenuse seda osa, mis toimub liidu territooriumi alla mittekuuluvate vete kohal.“;

- (29) artikkel 55 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 55

Restorani- ja toitlustusteenuste osutamise kohaks on teenuste füüsilise osutamise koht, välja arvatud laeva või õhusõiduki pardal või rongis liidus toimuva reisijateveo osa ajal füüsiliselt osutatud teenuste puhul.“;

- (30) artikkel 57 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 57

1. Laeva või õhusõiduki pardal või rongis liidus toimuva reisijateveo osa ajal füüsiliselt osutatavate restorani- ja toitlustusteenuste osutamise koht on reisijateveo lähtekoht.

2. Lõike 1 kohaldamisel käsitatakse „liidus toimuva reisijateveo osana“ sellist veo osa, mis liidu territooriumist väljaspool peatumata kulgeb reisijateveo lähtekohast sihtkohta.

„Reisijateveo lähtekoht“ on esimene reisijate pealeminekuks kavandatud liidus asuv koht, isegi kui see on pärast liidust väljaspool toimunud veoetappi.

„Reisijateveo sihtkoht“ on viimane reisijate mahaminekuks kavandatud liidus asuv koht, isegi kui see on enne liidust väljaspool toimuvat veoetappi.

Edasi-tagasiveo korral käsitatakse tagasivedu eraldi veona.“;

- (31) V jaotise 3. peatüki 3. jao 9. alajao pealkiri asendatakse järgmisega:

„ 9. alajagu

Teenuste osutamine väljaspool liitu asuvatele mittemaksukohustuslastele“

- (32) artiklis 59 muudetakse esimest lõiku järgmiselt:

- (a) sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

Mittemaksukohustuslastele, kelle asukoht või alaline asu- või elukoht või peamine elukoht on väljaspool liitu, osutatud järgmiste teenuste osutamise kohaks on koht, kus on kõnealuse isiku asukoht, tema alaline asu- või elukoht või peamine elukoht.“;

(b) punkt h asendatakse järgmisega:

„h) maagaasivõrgule, mis asub liidu territooriumil, või sellega ühendatud võrgule, elektrivõrgule ning soojus- ja jahutusenergia võrkudele juurdepääsu võimaldamine või nende võrkude kaudu toimuv edastamine ja jaotamine ning muude nendega otseselt seotud teenuste pakkumine.”;

(33) artikli 59a punktid a ja b asendatakse järgmisega:

„a) nende territooriumil asuvat mõne või kõigi selliste teenuste osutamise kohta väljaspool liitu asuva kohana, kui teenuste tegelik kasutamine ja neist kasusaamine toimub väljaspool liitu;

b) väljaspool liitu asuvat mõne või kõigi selliste teenuste osutamise kohta nende territooriumil asuva kohana, kui teenuste tegelik kasutamine ja neist kasusaamine toimub nende territooriumil.”;

(34) V jaotise 3a peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

**„KÜNNISED MAKSUKOHUSTUSLASTE PUHUL, KES TARNIVAD
ARTIKLI 33 LÕIKEGA 1 HÕLMATUD KAUPU JA OSUTAVAD
ARTIKLIGA 58 HÕLMATUD TEENUSEID“**

(35) artiklit 59c muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„1. Artikli 33 lõiget 1 ja artiklit 58 ei kohaldata juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:“;

(b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriik, kelle territooriumil kaubad asuvad lähetamise või veo alguses või kus asuvad maksukohustuslased, kes osutavad telekommunikatsiooni-, raadio- ja televisiooniringhäälinguteenuseid ning elektroonilisi teenuseid, annab maksukohustuslastele, kes tarnivad lõikele 1 vastavaid kaupu või osutavad lõikele 1 vastavaid teenuseid, õiguse valida, et tarnete või teenuste asukoht määratakse kindlaks kooskõlas artikli 33 lõikega 1 ja artikliga 58, hõlmates igal juhul kahte kalendriaastat.”;

(36) artiklid 60 ja 61 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 60

Kaupade impordi kohaks on liikmesriik, mille territooriumil kaubad liitu toomise ajal asuvad.

Artikkel 61

Juhul kui kaubad, mis ei ole vabas ringluses, suunatakse liitu toomisel ühele artiklis 156 nimetatud protseduurile või ühte artiklis 156 nimetatud olukorda või ajutise impordi protseduurile täieliku vabastusega imporditollimaksust või välistransiidi protseduurile, siis on erandina artiklist 60 selliste kaupade impordi kohaks liikmesriik, mille territooriumil nimetatud protseduurid või olukorrad kaupade suhtes lõpetatakse.

Vabas ringluses olevate kaupade puhul, mis suunatakse liitu toomisel ühele artiklites 276 ja 277 nimetatud protseduuridest või ühte artiklites 276 ja 277 nimetatud olukorda, on impordi kohaks samuti liikmesriik, mille territooriumil nimetatud protseduurid või olukorrad kaupade suhtes lõpetatakse.“;

- (37) artikli 64 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Pidev liidusisene kaubatarnede rohkem kui ühe kalendrikuu jooksul loetakse lõpetatuks iga kalendrikuu järel kuni ajani, mil tarnede lõpeb.“;

- (38) artikli 66 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Esimeses lõigus sätestatud erandit ei kohaldata siiski selliste teenuste osutamise suhtes, mille puhul peab käibemaksu tasuma vastavalt artiklile 196, liidusiseste kaubatarnete suhtes ja uute veovahendite tarnete suhtes vastavalt artiklile 35b.“;

- (39) artikkel 67 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 67

Liidusiseste kaubatarnete ja uute veovahendite tarnete puhul vastavalt artiklile 35b muutub käibemaks sissenõutavaks arve väljastamisel või artikli 222 esimeses lõigus osutatud tähtaja möödumisel, kui selleks ajaks ei ole arvet väljastatud.

Artikli 64 lõiget 1, artikli 64 lõike 2 kolmandat lõiku ja artiklit 65 ei kohaldata liidusiseste kaubatarnete suhtes ega uute veovahendite tarnete suhtes vastavalt artiklile 35b.“;

- (40) VI jaotise 3. peatükk jäetakse välja;

- (41) artikli 71 lõikes 1 asendatakse esimene lõik järgmisega:

„1. Kui kaubad suunatakse liitu toomisel ühele artiklites 156, 276 või 277 nimetatud protseduuridest või ühte nendes artiklites nimetatud olukordadest või ajutise impordi protseduurile täieliku vabastusega imporditollimaksust, või välistransiidi protseduurile, tekib maksustatav teokoosseis ja käibemaks muutub sissenõutavaks alles siis, kui nimetatud protseduurid või olukorrad kaupade suhtes lõpetatakse.“;

- (42) artikkel 76 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 76

Selliste liidusiseste kaubatarnete puhul, milleks on teise liikmesriiki üleviimine, moodustab maksustatava väärtuse kaupade või muude sarnaste kaupade ostuhind või ostuhinna puudumisel omahind, mis määratakse kindlaks üleviimise ajal.“;

- (43) artikkel 78 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 78

1. Maksustatava väärtuse hulka arvatakse:

- (a) maksud, tollimaksud, lõivud ja tasud, välja arvatud käibemaks;
- (b) kõrvalkulud, nagu vahendus-, pakkimis-, veo- ja kindlustuskulud, mida tarnija soetajalt või teenuse saajalt nõuab.

Esimese lõigu punkti a kohaldamisel hõlmavad tollimaksud selles liikmesriigis tasumisele kuuluvat aktsiisi, kus liidusisene aktsiisiga maksustatava kauba tarne toimub kooskõlas artikliga 35a.

Esimese lõigu punkti b tähenduses võivad liikmesriigid kõrvalkuludena käsitada ka eraldi lepinguga hõlmatud kulusid.

2. Kui pärast kaupade liidusisest tarnet tagastatakse tarnijale kaupade lähetamise või veo alguse liikmesriigis tasutud aktsiis, vähendatakse maksustatavat väärtust sellele vastavalt liikmesriigis, kus toimus aktsiisiga maksustatavate kaupade liidusisene tarne kooskõlas artikliga 35a.

3. Käesoleva direktiivi kohaldamisel tähendavad „aktsiisiga maksustatavad tooted“ nõukogu direktiivi 2008/118/EÜ (*) artikli 1 lõikes 1 osutatud energiatooteid, alkoholi, alkoholseid jooke ja tubakatooteid, kuid mitte gaasi, mis tarnitakse liidu territooriumil asuva maagaasi süsteemi või sellise süsteemiga ühendatud mis tahes võrgu kaudu.“;

(*) Nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/118/EÜ, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ (ELT L 9, 14.1.2009, lk 12).

- (44) VII jaotise 3. peatükk jäetakse välja;

- (45) artikkel 85 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 85

Kaupade impordil moodustab maksustatava väärtuse liidu kehtivate õigusaktide kohaselt kindlaksmääratud tolliväärtus.“;

- (46) artikli 86 lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kõrvalkulud, nagu komisjoni-, pakkimis-, veo- ja kindlustuskulud, mis on tekkinud enne kaupade jõudmist esimesse sihtkohta impordi liikmesriigi territooriumil, ja kõrvalkulud, mis on tekkinud seoses veoga teise liidus asuvasse sihtkohta, kui see koht on maksustatava teokoosseisu tekkimise hetkel teada.“;

(47) artikkel 88 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 88

Kui kaubad on ajutiselt eksporditud liidust väljapoole ning reimporditakse pärast väljaspool liitu teostatud parandustöid, töötlemist, kohandamist, kujundamist või viimistlemist, võtavad liikmesriigid meetmeid tagamaks, et saadud kaupu käsitatakse käibemaksuga maksustamisel samal viisil, kui seda oleks käsitatud siis, kui nimetatud toimingud oleksid aset leidnud nende territooriumil.“;

(48) artiklit 91 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui impordi puhul on maksustatava väärtuse kindlaksmääramiseks vajalikud andmed väljendatud muus valuutas kui selle liikmesriigi valuutas, kus maksustamine toimub, määratakse vahetuskurss kindlaks tolliväärtuse arvutamist reguleerivate liidu kehtivate õigusaktide kohaselt.“;

(b) lõike 2 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

Mõne esimeses lõigus osutatud tehingu puhul või teatavat liiki maksukohustuslaste puhul võivad liikmesriigid kasutada vahetuskurssi, mis määratakse kindlaks tolliväärtuse arvutamist reguleerivate liidu kehtivate õigusnormide kohaselt.“;

(49) artikli 93 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kaupade liidusisese tarnimise korral;“;

(50) artikkel 94 jäetakse välja;

(51) artikkel 131 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 131

Peatükkidega 2–9 ettenähtud maksuvabastusi kohaldatakse, ilma et see piiraks liidu muude õigusaktide kohaldamist, ja liikmesriikide kehtestatud tingimustel, mille eesmärk on tagada nimetatud maksuvabastuste nõuetekohane ja arusaadav kohaldamine ning ära hoida maksudest kõrvalehoidumist, maksustamise vältimist ja muid kuritarvitusi.“;

(52) IX jaotise 4. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„MAKSUVABASTUSED TEATAVATE LIIDUSISESTE KAUBAVEDUDE PUHUL“

- (53) IX jaotise 4. peatükist jäetakse välja 1. ja 2. jagu;
- (54) IX jaotise 4. peatükist jäetakse 3. jao pealkiri;
- (55) artikkel 142 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 142

Liikmesriigid vabastavad käibemaksust selliste liidusiseste veoteenuste osutamise, mis on seotud kaupade veoga saartele ja saartelt, mis moodustavad Assooride ja Madeira autonoomsed piirkonnad, ning samuti kaupade veoga nimetatud saarte vahel.“;

- (56) artiklit 143 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõike 1 punktid b ja c asendatakse järgmisega:

„b) selliste kaupade lõplik import, mida reguleerivad nõukogu direktiivid 2007/74/EÜ (*), 2009/132/EÜ(**) ja 2006/79/EÜ (***) ;

c) liidu tolliterritooriumi hulka kuuluvalt kolmandalt territooriumilt pärineva, vabas ringluses olevate kaupade lõplik import, millele võiks kohaldada punktis b sätestatud maksuvabastust, kui kaubad oleksid imporditud artikli 30 esimese lõigu tähenduses;“;

- (b) lõike 1 punkt d asendatakse järgmisega:

„d) kui kolmandalt territooriumilt või kolmandast riigist lähetatud või veetud kaubad imporditakse muusse liikmesriiki kui lähetamise või veo sihtliikmesriiki, kui selliste kaupade tarneartiklis 201 määratletud või tunnustatud importija poolt, kes on kohustatud käibemaksu tasuma, on liidusisene kaubatarne;“;

- (c) lõike 1 punkt fa asendatakse järgmisega:

„fa) kauba import liidu institutsioonide, Euroopa Aatomienergiaühenduse, Euroopa Investeerimispanka või selliste Euroopa Liidu asutatud asutuste poolt, kelle suhtes kohaldatakse liidu privileegide ja immunitetide protokoll (nr 7), vastavalt piirangutele ja tingimustele, mis on ette nähtud nimetatud protokolliga ning selle rakendamiseks sõlmitud lepingute või peakorteritega sõlmitud lepingutega, tingimusel et see ei tekita konkurentsimoonutusi;“;

- (d) lõike 2 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„2. Lõike 1 punktiga d ette nähtud maksuvabastust kohaldatakse juhul, kui kaupade importimisele järgneb liidusisene kaubatarne, kuid üksnes siis, kui

importija on importimisel impordiliikmesriigi pädevatele asutustele esitanud vähemalt järgmise teabe:“;

(e) lõike 2 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kliendi, kellele kaubad tarnitakse, käibemaksukohustuslasena registreerimise number, mis on välja antud teises liikmesriigis, või tema enda käibemaksukohustuslasena registreerimise number artikli 17 lõike 1 kohase üleviimise korral;“;

(*) Nõukogu 20. detsembri 2007. aasta direktiiv 2007/74/EÜ kolmandatest riikidest saabuvate reisijate imporditava kauba käibemaksust ja aktsiisist vabastamise kohta (ELT L 346, 29.12.2007, lk 6).

(**) Nõukogu 19. oktoobri 2009. aasta direktiiv 2009/132/EÜ direktiivi 2006/112/EÜ artikli 143 punktide b ja c rakendusala määratluse kohta seoses teatavate kaupade käibemaksuvabastusega nende lõplikul importimisel (kodifitseeritud versioon) (ELT L 292, 10.11.2009, lk 5).

(***) Nõukogu 5. oktoobri 2006. aasta direktiiv 2006/79/EÜ kolmandatest riikidest imporditavate mittekaubanduslikku laadi kaupade väikesaadetiste maksuvabastuse kohta (kodifitseeritud versioon) (ELT L 286, 17.10.2006, lk 15).

(57) artikli 145 lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid võivad kohandada oma siseriiklikke õigusakte, et vältida liidus konkurentsi moonutamist ning eelkõige käibemaksuga maksustamata jätmist või käibemaksuga topeltmaksustamist.“;

(58) artikli 146 lõike 1 punktid a–d asendatakse järgmisega:

„a) selliste kaupade tarne, mille lähetab või veab väljaspool liitu asuvasse sihtkohta müüja või tema nimel tegutsev isik;

b) selliste kaupade tarne, mille lähetab või veab väljaspool liitu asuvasse sihtkohta väljaspool riigi territooriumi asuv soetaja või tema nimel tegutsev isik, välja arvatud kaupade puhul, mida soetaja veab ise lõbusõidulaevade ja eraisikutele kuuluvate õhusõidukite või muude erakasutuseks ettenähtud veovahendite seadmestamiseks, tankimiseks ja proviandiga varustamiseks;

c) kaubatarne volitatud asutustele, kes ekspordivad liidust selle oma humanitaarse, heategevusliku või koolitustegevuse jaoks väljaspool liitu;

d) teenuste osutamine, mille sisuks on töö vallasasjaga, mis on omandatud või imporditud selle töö tegemiseks liidu territooriumil ning mille lähetab või veab liidust välja teenuseid osutav isik või klient, kelle asukoht ei ole kõnealuses riigis, või ühe neist nimel tegutsev isik;“;

(59) artiklit 147 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 punktid a ja b asendatakse järgmisega:

„a) reisija elukoht ei ole liidus;

b) kaubad veetakse väljapoole liitu tarne toimumise kuule järgneva kolme kuu jooksul;“;

(b) lõikes 2 asendatakse esimene ja teine lõik järgmisega:

„2. Lõike 1 tähenduses on „reisija, kelle elukoht ei ole liidus“ reisija, kelle alaline või peamine elukoht ei ole liidus. Antud juhul on „alaline või peamine elukoht“ koht, mis on sellisena märgitud passi, isikutunnistusele või muule isikut tõendavale dokumendile, mida tunnustab liikmesriik, kus tarne tehakse.

Eksporditõendiks on arve või seda asendav dokument, mille on kinnitanud tollipunkt, mille kaudu kaubad liidust välja viidi.“;

(60) artikli 151 lõike 1 punkt aa asendatakse järgmisega:

„aa) kauba tarnimine või teenuste osutamine liidu institutsioonidele, Euroopa Aatomienergiaühendusele, Euroopa Investeerimispankale või sellistele ühenduste asutatud asutustele, kelle suhtes kohaldatakse Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokoll (nr 7), vastavalt piirangutele ja tingimustele, mis on ette nähtud nimetatud protokolliga ning selle rakendamiseks sõlmitud lepingute või peakorteritega sõlmitud lepingutega, tingimusel et see ei tekita konkurentsimoonutusi;“;

(61) artiklis 153 asendatakse esimene lõik järgmisega:

„Liikmesriigid vabastavad käibemaksust teise isiku nimel ja arvel tegutsevate vahendajate osutatavad teenused, kui need moodustavad osa peatükkides 6, 7 ja 8 nimetatud või väljaspool liitu tehtavatest tehingutest.“;

(62) artiklid 154 ja 155 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 154

Käesolevas jaos käsitatakse „muude ladustamisprotseduuridena kui tolliladustamine“ aktsiisikaupade puhul direktiivi 2008/118/EÜ artikli 4 lõikes 11 määratletud maksuladustamise kohti ja kaupade puhul, mis ei kuulu aktsiisiga maksustamisele, liikmesriikide poolt sellistena määratletud kohti.

Artikkel 155

Ilma et see piiraks liidu muude maksustamissätete kohaldamist, võivad liikmesriigid pärast käibemaksukomiteega konsulteerimist võtta erimeetmeid kõikide või mõningate käesolevas jaos nimetatud tehingute maksust vabastamiseks, tingimusel et need ei ole ette nähtud lõppkasutuseks või -tarbimiseks ja et käesolevas jaos nimetatud protseduuride või olukordade lõpetamisel tasumisele kuuluv käibemaks

võrdub maksusummaga, mis oleks kuulunud tasumisele, kui kõik need tehingud oleks maksustatud nende liikmesriigi territooriumil.

(63) artikli 156 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõikes 1 nimetatud kohad määratletakse liidu kehtivate tollieeskirjade kohaselt.

(64) artikli 158 lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) maksukohustuslastele tarneteks reisijatele õhusõiduki pardal lendamise või laeva pardal sõitmise ajal, kui sihtkoht asub väljaspool liitu;“;

(65) artikli 161 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) artikli 30 teises lõigus nimetatud kaubatarned, mille suhtes kohaldatakse jätkuvalt artiklis 276 sätestatud liidu sisetransiidiprotseduuri.“;

(66) artikkel 162 jäetakse välja;

(67) artiklit 164 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) impordi- ja kaubatarned maksukohustuslasele, kes kavatseb need kaubad samal kujul või pärast töötlemist eksportida liidust väljapoole;“;

(b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Maksuvabastust ei kohaldata liidusiseste kaubatarnete suhtes, mille puhul tarnija, kes on kohustatud käibemaksu tasuma, kasutab XII jaotise 6. peatüki 3. jaos sätestatud erikorda kõnealuste tarnete deklareerimiseks ja maksude tasumiseks.“;

(68) artikkel 165 jäetakse välja;

(69) artiklit 168 muudetakse järgmiselt:

(a) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) artikli 17 lõike 1, artikli 18 punkti a ja artikli 27 kohaselt kaubatarnete ja teenuste osutamisenä käsitatavate tehingute eest tasumisele kuuluv käibemaks;

(b) punktid c ja d jäetakse välja;

(70) lõike 169 punktid b ja c asendatakse järgmisega:

„b) tehingud, mis on maksust vabastatud artiklite 142 või 144, artiklite 146–149, artiklite 151, 152, 153 või 156, artikli 157 lõike 1 punkti b, artiklite 158–161 või artikli 164 kohaselt;

- c) tehingud, mis on maksust vabastatud artikli 135 lõike 1 punktide a–f kohaselt, kui teenuse saaja asub väljaspool liitu või kui nimetatud tehingud on vahetult seotud liidust välja ekspordiks ettenähtud kaupadega.“;
- (71) artikli 170 punkt b asendatakse järgmisega:
- „b) tehingud, mille puhul käibemaksu tasub artiklite 194, 196 või 199 kohaselt üksnes soetaja või saaja.“;
- (72) artiklit 171 muudetakse järgmiselt:
- (a) lõige 2 asendatakse järgmisega:
- „2. Käibemaks tagastatakse maksukohustuslastele, kes ei asu liidu territooriumil vastavalt direktiivis 86/560/EMÜ sätestatud rakenduskorrale.
- Direktiivi 86/560/EMÜ artiklis 1 nimetatud isikuid käsitatakse kõnealuse direktiivi kohaldamisel samuti maksukohustuslastena, kelle registrijärgne asukoht on väljaspool liitu, kui nad on liikmesriigis, kus nad soetavad kaupu ja saavad teenuseid või impordivad käibemaksuga maksustatavaid kaupu, üksnes tarninud kaupu ja osutanud teenuseid üksnes isikule, kes vastavalt artiklitele 194, 196 või 199 on määratud isikuks, kes on kohustatud käibemaksu tasuma.“,
- (b) lõike 3 punkt b asendatakse järgmisega:
- „b) käibemaksusummade suhtes, mida kajastav arve on esitatud seoses kaupadega, mille tarnimine on või võib olla maksust vabastatud artikli 146 lõike 1 punkti b alusel.“;
- (73) artikli 171a esimene lõik asendatakse järgmisega:
- „Liikmesriigid võivad selle asemel, et direktiivi 86/560/EMÜ või direktiivi 2008/9/EÜ alusel tagastada sellistelt maksukohustuslastele tarnitud kaupadelt või talle osutatud teenustelt tasutud käibemaks, millelt käibemaksu tasumise eest maksukohustuslane artiklite 194, 196 või 199 kohaselt vastutab, lubada selle maksu mahaarvamist vastavalt artiklis 168 sätestatud menetlusele. Direktiivi 86/560/EMÜ artikli 2 lõikest 2 ja artikli 4 lõikest 2 tulenevad piirangud võib säilitada.“;
- (74) artikli 172 lõikes 1 asendatakse esimene lõik järgmisega:
- „1. Igal isikul, keda käsitatakse maksukohustuslasena seetõttu, et ta tarnib juhuti uue veovahendi vastavalt artikli 9 lõikele 2, on selles liikmesriigis, kus algab uute transpordivahendite lähetamine või vedu, õigus maha arvata uute transpordivahendite soetamisel või importimisel tasumisele kuuluv või tasutud käibemaks ulatuses, mis ei ületa käibemaksu summat, mille ta oleks kohustatud tasuma, kui tarne oleks maksustatud käibemaksuga uute transpordivahendite lähetamise või veo alguse liikmesriigis.“;
- (75) artikli 175 lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Sellest olenemata võivad liikmesriigid säilitada oma senised eeskirjad, mis sisalduvad nende 1. jaanuaril 1979 kehtinud siseriiklikes õigusaktides või liiduga pärast seda kuupäeva ühinenud liikmesriikide puhul nende ühinemiskuupäeval kehtinud õigusaktides.“;

- (76) artikli 176 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kuni esimeses lõigus nimetatud sätete jõustumiseni võivad liikmesriigid säilitada kõik erandid, mis sisalduvad nende 1. jaanuaril 1979 kehtinud siseriiklikes õigusaktides või liiduga pärast seda kuupäeva ühinenud liikmesriikide puhul nende ühinemiskuupäeval kehtinud õigusaktides.“;

- (77) artikli 177 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Identsete konkurentsitingimuste säilitamiseks võivad liikmesriigid mahaarvamisest keeldumise asemel maksustada maksukohustuslase enese toodetud või liidust ostetud või imporditud kaubad nii, et maks ei ületaks selle käibemaksu summat, mis oleks nõutud sisse muude sarnaste kaupade soetamise korral.“;

- (78) artiklit 178 muudetakse järgmiselt:

(a) punktid c ja d jäetakse välja,

(b) punkt f asendatakse järgmisega:

„f) kui ta peab artiklite 194, 196 või 199 kohaldamise korral teenuse saaja või soetajana käibemaksu tasuma, peab ta täitma asjaomase liikmesriigi kehtestatud formaalsused.

- (79) artikkel 181 jäetakse välja;

- (80) artikkel 182 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 182

Liikmesriigid määravad kindlaks artikli 180 kohaldamise tingimused ja üksikasjalikud eeskirjad.“;

- (81) artikkel 193 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 193

Käibemaksu tasub maksukohustuslane, kelle kaubatarned või teenuste osutamine on maksustatav, välja arvatud juhtudel, kui vastavalt artiklitele 194–200 ja artiklile 202 tasub maksu teine isik.“;

- (82) artikli 194 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui maksustatavaid teenuseid osutab maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole selle liikmesriigi territooriumil, kus käibemaks tasumisele kuulub, võivad

liikmesriigid ette näha, et käibemaksu on kohustatud tasuma isik, kellele teenuseid osutatakse.“;

- (83) lisatakse artikkel 194a:

„Artikkel 194a

Käibemaksu tasub isik, kellele kaup tarnitakse, tingimusel et ta on artikli 13a kohaselt sertifitseeritud maksukohustuslane, kui kaupu tarnib maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole selle liikmesriigi territooriumil, kus käibemaks tasumisele kuulub.“;

- (84) artikkel 195 jäetakse välja;

- (85) artikkel 197 jäetakse välja;

- (86) artiklit 199a muudetakse järgmiselt:

- (a) lõike 1 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võivad kuni 31. detsembrini 2028 sätestada, et käibemaksu tasumise eest vastutav isik on maksukohustuslane, kellele osutatakse ükskõik millist järgmist teenust või tehakse ükskõik milline järgmine tarne:“;

- (b) lõike 1 punktid c, d, e, h, i ja j jäetakse välja,

- (c) lõige 1b asendatakse järgmisega:

„1b. Lõikes 1 sätestatud mehhanismi kohaldamisega kõnealuse lõike punktides f ja g loetletud teenuste osutamise suhtes kaasneb asjakohaste ja tõhusate aruandluskohustuste kehtestamine nende maksustatavate isikute suhtes, kes osutavad teenuseid, mille suhtes kohaldatakse lõikes 1 sätestatud mehhanismi.“;

- (d) artiklid 3–5 asendatakse järgmisega:

„3. „Liikmesriigid, kes kohaldavad lõikes 1 sätestatud mehhanismi, peavad lõike 2 punktis c sätestatud hindamiskriteeriumide põhjal ning hiljemalt 30. juuniks 2027 esitama komisjonile aruande. Aruandes näidatakse selgelt, millist teavet tuleb käsitada konfidentsiaalsena ja millist teavet võib avaldada.

Aruandes esitatakse üksikasjalik hinnang meetme üldise tulemuslikkuse ja tõhususe kohta, eelkõige seoses järgmisega:

- a) mõju meetmega hõlmatud teenuste tarnetega seotud pettustele;
- b) pettuste võimalik ülekandumine teistele teenustele;
- c) maksukohustuslaste poolt kõnealuse meetme nõuete täitmiseks tehtavad kulutused.

4. Iga liikmesriik, kes on avastanud oma territooriumil muutusi käesoleva artikli jõustumisest lõikes 1 loetletud teenustega seotud pettuste suundumustes seoses nende teenustega, esitab komisjonile selle kohta aruande hiljemalt 30. juuniks 2027.

5. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule enne 1. jaanuari 2028 üldise hindamisaruande, milles hinnatakse lõikes 1 sätestatud mehhanismi mõju pettusevastasele võitlusele.“;

(87) artikli 199b lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriik võib tungivalt kiireloomulistel juhtudel ja kooskõlas lõigetega 2 ja 3 teatavate teenuste osutamisel määrata erandina artiklist 193 käibemaksu tasumise eest vastutavaks isikuks kaupade või teenuste saaja, kiirreageerimismehhanismi erimeetmena sellise ootamatu ja suuremahulise maksupettuse tõkestamiseks, mis võib kaasa tuua märkimisväärsed ja korvamatut rahalist kahju.

Liikmesriik võtab kiirreageerimismehhanismi erimeetme suhtes asjakohaseid kontrollimeetmeid seoses maksukohustuslastega, kes osutavad teenuseid, mille suhtes kõnealust meetet kohaldatakse, ning erimeetme kehtivusaeg ei või olla pikem kui üheksa kuud.“;

(88) artikkel 200 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 200

Käibemaksu tasub isik, kellele vastavalt artiklitele 35a või 35b tarnitakse uus veovahend, kui tarnija on maksukohustuslane vastavalt artikli 9 lõikele 2.

Käesoleva sätte kohaldamisel käsitletakse maksukohustuslast, kes kasutab põllumajandustootjate ühist kindla maksumäära korda oma põllumajandus-, metsandus- või kalandusalaseks tegevuseks või maksukohustuslane, kes teostab üksnes selliseid kaubatarneid või osutab üksnes selliseid teenuseid, mis ei anna talle õigust käibemaksu mahaarvamiseks, maksukohustuslasena vastavalt artikli 9 lõikele 2.“;

(89) artikli 204 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui artiklite 193–196 ja artiklite 199 ja 200 kohaselt käibemaksu tasumise eest vastutav isik on maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liikmesriigis, kus käibemaks tasumisele kuulub, võivad liikmesriigid lubada tal määrata maksuesindaja isikuks, kes on kohustatud käibemaksu tasuma.

Kui maksustatava tehingu sooritab maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liikmesriigis, kus käibemaks tasumisele kuulub, ja tema asukohariigiga puudub juriidiline vastastikust abi käsitlev kokkulepe, mis oma ulatuselt sarnaneb direktiivis 2010/24/EL (*) ja määruses (EÜ) nr 904/2010 sätestatuga, võivad liikmesriigid samuti ette näha, et isikuks, kes on kohustatud käibemaksu tasuma, on liiduvälise maksukohustuslase määratud maksuesindaja.

Liikmesriigid ei tohi teises lõigus osutatud võimalust siiski kohaldada maksukohustuslase suhtes, kelle asukoht ei ole Euroopa Liidus ja kes on valinud XII jaotise 6. peatüki 2. jaos sätestatud erikorra.“;

(*) Nõukogu 16. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/24/EL vastastikuse abi kohta maksude, maksete ja teiste meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel (ELT L 84, 31.3.2010, lk 1).

(90) artikkel 205 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 205

Artiklites 193–199b ning artiklites 202, 203 ja 204 nimetatud juhtudel võivad liikmesriigid ette näha, et käibemaksu tasumise eest vastutab solidaarselt mõni muu isik peale isiku, kes on kohustatud käibemaksu tasuma.“;

(91) artiklis 207 asendatakse esimene lõik järgmisega:

Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid selleks, et isikud, kes artiklite 194, 196, 199 ja 204 kohaselt loetakse olevat kohustatud tasuma maksu maksukohustuslase asemel, kelle asukoht ei ole kõnealuse riigi territooriumil, täidaksid käesolevas jaos sätestatud maksekohustusi.“;

(92) artiklid 209 ja 210 jäetakse välja;

(93) artikli 213 lõige 2 jäetakse välja;

(94) artikli 214 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

(a) punktid a ja b asendatakse järgmisega:

„a) iga maksukohustuslane, välja arvatud artikli 9 lõikes 2 nimetatud maksukohustuslased, kes teeb oma riigi territooriumil mahaarvamisõigust andvaid kaubatarneid või osutab teenuseid, välja arvatud sellised kaubatarneid ja teenuseosutamised, mille puhul peab käibemaksu artiklite 194–196 ja artikli 199 kohaselt tasuma ainult kaupade soetaja või teenuste saaja või isik, kelle tarbeks kaubad või teenused on mõeldud;

b) iga maksukohustuslane, või mittemaksukohustuslane, kes on liidusisese kaubatarne saaja;”,

(b) punkt c jäetakse välja;

(c) lisatakse punkt f:

„f) iga maksukohustuslane, välja arvatud artikli 9 lõikes 2 nimetatud maksukohustuslased, kelle asukoht on kõnealuses riigis ja kes teostab üksnes liidusiseseid kaubatarneid.“;

- (95) artikkel 216 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 216

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et nende registreerimissüsteem võimaldaks tuvastada artiklis 214 nimetatud maksukohustuslasi.“;

- (96) artikli 219a lõike 2 punkti a muudetakse järgmiselt:

- (a) punkt ii asendatakse järgmisega:

„ii) kaubatarne tegemise või teenuste osutamise koht ei ole V jaotise sätete kohaselt liidus;“;

- (b) lisatakse punkt iii:

„iii) tarnija asukoht ei ole liikmesriigis, kus ta teostab liidusisest kaubatarnet, mille eest on ta kohustatud tasuma käibemaksu, ega kasuta XII jaotise 6. peatüki 3. jaos osutatud erikorda;“;

- (97) artikli 220 lõike 1 punktid 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„3) uute veovahendite tarne vastavalt artiklile 35b;

4) enne ühe punktides 1 ja 2 nimetatud kaubatarne teostamist talle tehtud ettemaksed, välja arvatud liidusisese kaubatarne puhul;“;

- (98) artikli 220a lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid ei luba maksukohustuslasel väljastada lihtsustatud arveid järgmistel juhtudel:

a) liidusiseste kaubatarnete puhul;

b) kui arved tuleb väljastada vastavalt artikli 220 lõike 1 punktile 2;

c) kui maksustatavaid tooteid tarnib või teenuseid osutab maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole selles liikmesriigis, kus käibemaks tasumisele kuulub, või kui tema tegevuskoht kõnealuses liikmesriigis ei osale kaubatarne või teenuste osutamises artikli 192a tähenduses, ja käibemaksu on kohustatud tasuma isik, kellele kaupu tarnitakse või teenuseid osutatakse.“;

- (99) artikli 221 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriigid võivad vabastada maksukohustuslased artikli 220 lõikes 1 või artiklis 220a nimetatud kohustusest esitada arve kaubatarnete või teenuste osutamise kohta, mille viimased on teostanud nende territooriumil ja mis on artikli 132, artikli 135 lõike 1 punktide h–l, artiklite 136, 371, 375, 376 ja 377, artikli 378 lõike 2, artikli 379 lõike 2 ja artiklite 380–390c alusel maksust vabastatud, olenemata sellest, kas eelnevas etapis makstud käibemaks tagastatakse.“;

- (100) artiklis 222 asendatakse esimene lõik järgmisega:

„Kui tegemist on liidusisese kaubatarnega, uue veovahendi tarnega vastavalt artiklile 35b või kui osutatakse teenuseid, mille eest vastavalt artiklile 196 peab käibemaksu tasuma teenuse saaja, väljastatakse arve hiljemalt maksustatava teokoosseisu tekkimisele järgneva kuu viieteistkümnendaks kuupäevaks.“;

- (101) artikkel 225 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 225

Liikmesriigid võivad kehtestada maksukohustuslastele eritingimusi juhtudeks, kui kolmas isik või soetaja või teenuse saaja, kes väljastab arveid, asub riigis, kellega puudub igasugune juriidiline vastastikust abi käsitlev kokkulepe, mis oma ulatuselt sarnaneb direktiivi 2010/24/EL ja määruse (EÜ) nr 904/2010 poolt sätestatuga.“;

- (102) artiklit 226 muudetakse järgmiselt:

- (a) punkt 4 asendatakse järgmisega:

„4) kaupade soetaja või teenuse saaja artiklis 214 nimetatud käibemaksukohustuslasena registreerimise number, mille alusel talle tehti liidusisene kaubatarne või tarniti kaupu või osutati teenuseid, mille eest on ta kohustatud tasuma käibemaksu;“;

- (b) punkt 12 asendatakse järgmisega:

„12) uue transpordivahendi liidusisese tarne või artiklis 35b osutatud uue transpordivahendi tarne korral artikli 9 lõikes 3 määratletud omadused;“;

- (103) artikkel 230 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 230

Arvel esitatud summad võivad olla mis tahes valuutas, tingimusel et tasumisele kuuluva käibemaksu summa on väljendatud selle liikmesriigi valuutas, kus kõnealune käibemaks kuulub tasumisele või kohandamisele, kohaldades artiklis 91 sätestatud vahetuskurssi.“;

- (104) artikkel 235 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 235

Liikmesriigid võivad kehtestada eritingimusi nende territooriumil tarnitud kaupade või osutatud teenuste eest esitatud elektrooniliste arvete suhtes, mis on väljastatud riigist, millega puudub juriidiline vastastikust abi käsitlev kokkulepe, mis oma kohaldamisalalt sarnaneb direktiivis 2010/24/EL ja määruses (EÜ) nr 904/2010 sätestatuga.“;

- (105) artikli 238 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Lõikes 1 sätestatud lihtsustatud korda ei kohaldata, kui arved tuleb väljastada seoses järgmisega:

- a) liidusisesed kaubatarned;
- b) vastavalt artikli 220 lõike 1 punktile 2;
- c) kui maksustatavaid tooteid tarnib või teenuseid osutab maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole selles liikmesriigis, kus käibemaks tasumisele kuulub, või kui tema tegevuskoht kõnealuses liikmesriigis ei osale kaubatarnes või teenuste osutamises artikli 192a tähenduses, ja käibemaksu on kohustatud tasuma isik, kellele kaupu tarnitakse või teenuseid osutatakse.“;

(106) artikkel 239 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 239

Kui liikmesriigid kasutavad artikli 272 lõike 1 esimese lõigu punktis b sätestatud võimalust mitte anda käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrit maksukohustuslastele, kes ei tee ühtki artikli 14 lõikes 4, artikli 17 lõikes 1 ja artiklis 36 kirjeldatud tehingut, ja kui tarnijale, teenuse osutajale, kaupade soetajale või teenuse saajale ei ole seda tüüpi registreerimisnumbrit antud, tuleb selle asemel arvele märkida asjaomaste liikmesriikide poolt kindlaksmääratud muu maksuviitenumber.“;

(107) artikli 240 punkt 1 asendatakse järgmisega:

„1) artiklites 44, 47, 50, 53, 54 ja 55 nimetatud teenuste osutamise puhul käibemaksukohustuslasena registreerimise number ja maksuviitenumber;“;

(108) artikli 242a lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui maksukohustuslane teeb elektroonilise liidese, nagu turu, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil liidus võimalikuks kaupade tarne või teenuste osutamise mittemaksukohustuslasele vastavalt V jaotise sätetele, on kaupade tarnet või teenuste osutamist võimalikuks tegev maksukohustuslane kohustatud pidama selle üle arvestust. Kõnealused arvestusandmed peavad olema piisavalt üksikasjalikud, et nende liikmesriikide maksuhalduritel, kus tarnitud kaubad või osutatud teenused on maksustatavad, oleks võimalik kontrollida, kas käibemaksu on õigesti arvestatud.“;

(109) artikli 243 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Maksukohustuslane peab arvestust kaupade kohta, mille ta on lähetanud või vedanud või mis on tema nimel lähetatud või veetud sihtkohta liidu territooriumil, kuid väljaspool lähteliikmesriiki, artikli 17 lõike 2 punktides f, g ja h sätestatud tehingute tarbeks, mis seisnevad kõnealuste kaupade hindamises või töös kõnealuste kaupadega või nende ajutises kasutamises.“;

(110) artikli 247 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Lõikes 1 osutatud liikmesriigid võivad kehtestada eritingimusi, millega keelatakse või piiratakse arvete säilitamist riigis, millega ei ole sõlmitud õiguslikku kokkulepet vastastikuse abi kohta, mille ulatus on sarnane direktiivis 2010/24/EL ja määruses (EÜ) nr 904/2010 sätestatuga või artiklis 249 osutatud õigusega arvetele elektrooniliste vahenditega juurde pääseda, neid alla laadida ja kasutada.“;

(111) artikkel 251 jäetakse välja;

(112) artikkel 254 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 254

Kui uued veovahendid tarnitakse vastavalt artiklile 35a või 35b ning isik, kellele tarne tehakse, on kohustatud tasuma käibemaksu vastavalt artiklile 200, võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed tagamaks, et müüja edastab kõik andmed, mis on vajalikud käibemaksu kohaldamiseks ja selle kohaldamise kontrollimiseks maksuhalduri poolt.“;

(113) artikkel 257 jäetakse välja;

(114) artiklid 258 ja 259 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 258

1. Liikmesriigid sätestavad üksikasjalikud eeskirjad käibedeklaratsiooni esitamiseks isiku poolt, kes on artikli 200 kohaselt kohustatud tasuma käibemaksu seoses uute veovahendite tarnega vastavalt artiklile 35a või 35b.

2. Lõiget 1 ei kohaldata maksukohustuslaste suhtes, kes esitavad käibedeklaratsiooni vastavalt artiklile 250.

Artikkel 259

Liikmesriigid võivad nõuda isikutelt, kellele uued transpordivahendid tarnitakse, artikli 258 lõike 1 kohase käibedeklaratsiooni esitamisel kogu teabe esitamist, mis on vajalik käibemaksu kohaldamiseks ja selle kohaldamise kontrollimiseks maksuhalduri poolt.“;

(115) artikli 261 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võivad nõuda, et maksukohustuslane esitaks deklaratsiooni, mis sisaldab kõiki artiklis 250 nimetatud andmeid kõigi eelmisel aastal tehtud tehingute kohta. Nimetatud käibedeklaratsioon sisaldab võimalikuks korrigeerimiseks kogu vajalikku teavet.“;

(116) artikkel 262 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 262

Iga registreeritud käibemaksukohustuslane esitab koondaruande maksukohustuslaste kohta ning käibemaksukohustuslasena registreeritud mittemaksukohustuslasest juriidiliste isikute kohta, kellele ta on osutanud muid teenuseid, kui need, mis on käibemaksust vabastatud liikmesriigis, kus tehing maksustatakse, ja mille puhul teenuse saaja maksab maksu artikli 196 kohaselt.“;

(117) artiklit 263 muudetakse järgmiselt:

(a) lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid võivad enda kehtestatud tingimuste ja piirangute kohaselt lubada maksukohustuslastel esitada koondaruande iga kalendrikvartali kohta hiljemalt ühe kuu jooksul alates kvartali lõpust.“;

(b) lõiked 1a, 1b ja 1c jäetakse välja;

(118) artiklit 264 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 punktid a ja b asendatakse järgmisega:

„a) maksukohustuslasele selles liikmesriigis, kus aruanne tuleb esitada, antud käibemaksuregistri number, mille alusel maksukohustuslane on osutanud maksustatavaid teenuseid artiklis 44 sätestatud tingimustel;

b) teenusesaajale koondaruande esitamise liikmesriigist erinevas liikmesriigis antud käibemaksuregistri number, mille alusel teenused talle osutati;“;

(b) lõike 1 punkt c jäetakse välja;

(c) lõike 1 punkt d asendatakse järgmisega:

„d) maksukohustuslase osutatud teenuste kogusumma iga teenuste saaja kohta;“;

(d) lõike 1 punkt e jäetakse välja;

(e) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõike 1 punktis d nimetatud summad deklareeritakse artikli 263 lõike 1 kohaselt kindlaks määratud esitamisperioodi kohta, mille jooksul maks muutus sissenõutavaks.

Lõike 1 punktis f nimetatud summad deklareeritakse artikli 263 lõike 1 kohaselt kindlaks määratud esitamisperioodi kohta, mille jooksul kaupade soetajale korrigeerimisest teatatakse.“;

(119) artiklid 265, 268, 269 ja 270 jäetakse välja;

(120) artikkel 271 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 271

Pärast konsulteerimist käibemaksukomiteega võivad liikmesriigid, kes on kehtestanud üle kolmekuuse maksustamisperioodi, mille kohta peavad maksukohustuslased esitama artiklis 250 sätestatud käibedeklaratsiooni, lubada sellistel isikutel esitada koondaruandeid sama ajavahemiku kohta, kui maksukohustuslase tarnete ja teenuste käibemaksuta aastane koguväärtus ei ületa 200 000 eurot või sellega samaväärne summa riigi valuutas.“;

(121) artiklit 272 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 punkt a jäetakse välja;

(b) lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) maksukohustuslased, kes ei tee ühtki artikli 14 lõikes 4, artikli 17 lõikes 1 ja artiklis 36 nimetatud tehingutest ega toimingutest;“;

(c) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui liikmesriigid kasutavad lõike 1 esimese lõigu punktis e sätestatud võimalust, võtavad nad vajalikud meetmed tagamaks liidusiseste tehingute maksustamise korra nõuetekohase kohaldamise.“;

(122) artiklid 274–280 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 274

Artiklite 275, 276 ja 277 sätteid kohaldatakse selliseid vabas ringluses olevaid kaupu käsitlevate imporditoimingute suhtes, mis saavad liitu kolmandalt territooriumilt, mida käsitatakse liidu tolliterritooriumina.

Artikkel 275

Artiklis 274 nimetatud kaupade impordil kohaldatakse samu formaalsusi, mis vastavalt liidu tollinormidele kehtivad kaupade liidu tolliterritooriumile impordi suhtes.

Artikkel 276

Kui artiklis 274 nimetatud kaupade lähetamise või veo sihtkoht ei ole liikmesriigis, mille kaudu kaubad liitu saavad, ringleb see liidus kehtivate liidu tollinormidega ettenähtud liidu transiidiprotseduuri alusel, kui liitu toomisel on tehtud deklaratsioon nende kaupade kõnealusele protseduurile suunamise kohta.

Artikkel 277

Kui liitu toomise ajal on artiklis 274 nimetatud kaubad olukorras, kus artikli 30 esimese lõigu tähenduses saaks kohaldada mõnd artiklis 156 nimetatud protseduuri

või olukorda või ajutise impordi protseduuri koos täieliku vabastusega impordimaksudest, võtavad liikmesriigid meetmed tagamaks, et kaubad jäävad liitu samadel tingimustel, kui on ette nähtud kõnealuste protseduuride või olukordade kohaldamiseks.

Artikkel 278

Artiklite 279 ja 280 sätteid kohaldatakse eksporditoimingute suhtes, kus vabas ringluses olevad kaubad lähetatakse või veetakse liikmesriigist sihtkohta, mis asub liidu tolliterritooriumi hulka kuuluval kolmandal territooriumil.

Artikkel 279

Artiklis 278 nimetatud kaupade ekspordil väljapoole liidu territooriumi kohaldatakse samu formaalsusi, mis vastavalt liidu tollinormidele kehtivad kaupade liidu tolliterritooriumilt ekspordi suhtes.

Artikkel 280

Kaupade osas, mis eksporditakse liidust ajutiselt, et need hiljem reimportida, võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed tagamaks, et reimpordil kohaldatakse nende kaupade suhtes sätteid, mida oleks kohaldatud ajutisel ekspordil liidu tolliterritooriumilt.“;

(123) artikli 283 lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) uute veovahendite tarne vastavalt artiklile 35a või 35b;“;

(124) artikli 300 punkt 2 jäetakse välja;

(125) artiklit 303 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid tagastavad kaupade soetajale või teenuse saajale kindlamääralise hüvitise summa, mille ta maksis mis tahes tehinguga järgmistest tehingutest:

a) põllumajandustoodete tarded, mis on lähetatud või veetud väljaspool tarneliikmesriigi territooriumi, maksukohustuslasest soetajale, kelle asukoht on liidus, kuid mõnes muus liikmesriigis, kui kõnealune klient kasutab tooteid artikli 169 punktides a ja b osutatud tehinguteks;

b) põllumajandustoodete tarded artiklites 146, 147, 148 ja 156, artikli 157 lõike 1 punktis b ning artiklites 158, 160 ja 161 sätestatud tingimustel väljaspool liitu asuvatele maksukohustuslasest soetajatele, kui nimetatud soetajad kasutavad tooteid artikli 169 punktides a ja b nimetatud tehingutes või teenustes, mis loetakse osutatuks liikmesriigi territooriumil, kus soetaja asub, ning millelt käibemaksu peab artikli 196 alusel maksma ainult soetaja;

- c) põllumajandusteenuste osutamine maksukohustuslasest teenuste saajale, kes asub liidus, kuid teises liikmesriigis, või väljaspool liitu asuvale maksukohustuslasest teenuse saajale, kui ta kasutab kõnealuseid teenuseid artikli 169 punktides a ja b nimetatud tehingutes ning teenustes, mis loetakse osutatuks liikmesriigi territooriumil, kus teenuste saaja asub ning millelt käibemaksu peab artikli 196 alusel maksuma ainult teenuse saaja.“;

- (b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriigid määravad kindlaks lõikes 2 ettenähtud tagasimaksete tegemise viisi. Eelkõige võivad nad kohaldada direktiivide 2008/9/EÜ ja 86/560/EMÜ sätteid.“;

- (126) artikkel 305 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 305

Kui liikmesriigid kohaldavad käesolevat kindla maksumääraga korda, võtavad nad kõik vajalikud meetmed tagamaks, et põllumajandustoodete artikli 33 lõike 1 kohaselt tehtud liikmesriikide vahelised tarned maksustatakse samamoodi nii siis, kui tarnijaks on kindla maksumääraga põllumajandustootja, kui ka siis, kui tarnijaks on muu maksukohustuslane.“;

- (127) artikkel 309 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 309

Kui reisibüroo poolt teistele maksukohustuslastele usaldatud tehinguid teevad nimetatud isikud väljaspool liitu, loetakse reisibüroo teenus maksust vabastatud vahendustegevuseks vastavalt artiklile 153.

Kui nimetatud tehinguid tehakse nii liidus kui ka väljaspool seda, võib maksust vabastada üksnes selle osa reisibüroo teenusest, mis on seotud tehingutega väljaspool liitu.“;

- (128) artiklis 311 asendatakse lõike 1 sissejuhatav sõnastus järgmisega:

„1. Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi mõisteid, ilma et see piiraks muude liidu sätete kohaldamist:“;

- (129) artikli 313 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud korda ei kohaldata uute veovahendite tarnete suhtes, mis teostatakse artiklite 35a ja 35b kohaselt.“;

- (130) artikli 314 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

Kasuminormi maksustamise korda kohaldatakse kasutatud kaupade, kunstiteoste, kollektsiooni- ja antiikesemete tarnetele maksukohustusliku edasimüüja poolt, kui need kaubad on talle liidu piires tarninud üks järgmistest isikutest:“;

- (131) XII jaotise 4. peatüki 2. jao 2. alajagu jäetakse välja;
- (132) artikli 333 lõige 2 asendatakse järgmisega:
- „2. Lõikes 1 nimetatud korda ei kohaldata uute veovahendite tarnete suhtes, mis teostatakse artiklites 35a ja 35b sätestatud tingimustel.“;
- (133) artikkel 341 jäetakse välja;
- (134) artiklis 344 asendatakse lõike 1 sissejuhatav sõnastus järgmisega:
- „1. Ilma et see piiraks muude liidu sätete kohaldamist, tähendab käesolevas direktiivis „investeeringukuld“:“;
- (135) artikkel 346 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 346

Liikmesriigid vabastavad käibemaksust investeeringukulla tarned ja impordi, sealhulgas väärtpaberitena käibel oleva investeeringukulla puhul, mis on kindlaksmääratud või kindlaksmääramata osades või millega kaubeldakse kullakontodel, ja eeskätt kullalaenude ja -vahetustehingute puhul, mis hõlmavad omandiõigust või nõuet investeeringukulla suhtes, ning investeeringukulatehingud, mis hõlmavad fuutuur- ja tähtpäevalepinguid, mille alusel läheb üle omandiõigus või nõue investeeringukulla suhtes.“;

- (136) artikkel 352 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 352

Pärast konsulteerimist käibemaksukomiteega võib iga liikmesriik maksustada käibemaksuga selles liikmesriigis toimuvad teatavad investeeringukullaga seonduvad tehingud, mis tehakse selles liikmesriigis selliste maksukohustuslaste vahel, kes on asjaomase liikmesriigi reguleeritud kullaturu liikmed, või kullaturu liikme ja mõne teise maksukohustuslase vahel, kes ei ole selle turu liige. Liikmesriik ei tohi käibemaksuga maksustada investeeringukulla eksporti.“;

- (137) artikli 354 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) käibemaks, mis kuulub tasumisele või on tasutud talle tarnitud või imporditud kullalt, mis ei ole investeeringukuld ja mille ta seejärel muudab või laseb muuta investeeringukullaks;“;

- (138) artikkel 355 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 355

Maksukohustuslastel, kes toodavad investeeringukulda või muudavad kulda investeeringukullaks, on õigus maha arvata käibemaks, mille nad peavad tasuma või on tasunud selle kulla tootmise või muutmiseiga seotud kaupade tarnetelt ja teenuste

osutamistelt või impordilt nii, nagu oleksid järgnevad, artikli 346 alusel maksust vabastatud kullatarned maksustatavad.“;

- (139) artikli 356 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid võivad lõike 1 nõuete täitmiseks tunnustada samaväärseid kohustusi, mis tulenevad meetmetest, mis on võetud muude liidu õigusaktide, näiteks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849 (*) alusel.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

- (140) XII jaotise 6. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„Erikorrad maksukohustuslastele, kelle asukoht ei ole liidus“

- (141) artikli 358 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi mõisteid, ilma et see piiraks muude liidu sätete kohaldamist:“;

- (142) XII jaotise 6. peatüki 2. jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„Maksukohustuslaste, kelle asukoht ei ole liidus, osutatavate teenuste erikord“

- (143) artiklid 358a–362 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 358a

Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid, ilma et see piiraks muude liidu sätete kohaldamist:“;

- 1) „maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liidus“ –maksukohustuslane, kelle ettevõtte asukoht ega püsiv tegevuskoht ei paikne liidu territooriumil;
- 2) „registreerimisliikmesriik“ – liikmesriik, keda maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liidus, teavitab, kui ta hakkab käesoleva jao sätete kohaselt liidu territooriumil maksukohustuslasena tegutsema.“;
- 3) „tarbimisliikmesriik“ – liikmesriik, mida käsitatakse V jaotise 3. peatüki kohaselt teenuste osutamise kohana.

Artikkel 359

Liikmesriigid lubavad kasutada käesolevat erikorda maksukohustuslastel, kelle asukoht ei ole liidus ja kes osutavad teenuseid liikmesriigis asuvale või seal alalist elu- või asukohta või peamist elukohta omavale mittemaksukohustuslasele. Käesolevat erikorda kohaldatakse kõikide selliste liidus osutatavate teenuste suhtes.

Artikkel 360

Maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liidus, teavitab oma registreerimisliikmesriiki, kui tema tegevus maksukohustuslasena algab, lõpeb või muutub sel määral, et ei vasta enam käesoleva erikorra tingimustele. Sellekohane teave saadetakse elektrooniliselt.

Artikkel 361

1. Oma maksustatava tegevuse alustamisel esitab maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liidus, registreerimisliikmesriigile järgmise teabe:

- a) nimi;
- b) postiaadress;
- c) elektronpostiaadressid, sealhulgas Interneti veebisaidid;
- d) riiklik maksuviitenumber, kui on;
- e) tõend, et isiku ettevõtte asukoht ega püsiv tegevuskoht ei ole liidu territooriumil.

2. Maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liidus, teatab registreerimisliikmesriigile kõikidest muudatustest esitatud teabes.

Artikkel 362

Registreerimisliikmesriik annab maksukohustuslasele, kelle asukoht ei ole liidus, käesoleva erikorra kohaldamiseks individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri ning teatab talle selle elektrooniliselt. Tarbimisliikmesriigid võivad selle registreerimise aluseks olnud teabe põhjal kasutada oma registreerimissüsteeme.“;

(144) artikli 363 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

Registreerimisliikmesriik arvab maksukohustuslase, kelle asukoht ei ole liidus, registrist välja, kui:

(145) artikkel 364 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 364

Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liidus, esitab registreerimisliikmesriigile elektrooniliselt käibedeklaratsiooni iga kalendrikvartali kohta, olenemata sellest, kas selle erikorraga hõlmatud teenuseid on osutatud või mitte. Käibedeklaratsioon esitatakse deklaratsiooniga hõlmatud maksustamisperioodile järgneva kuu lõpuks.“;

- (146) artikli 366 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid, kes ei ole eurot kasutusele võtnud, võivad nõuda, et käibedeklaratsioon koostataks nende riigi valuutas. Kui teenuseid on osutatud muudes valuutades, kasutab maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liidus, käibedeklaratsiooni koostamisel maksustamisperioodi viimasel päeval kehtinud vahetuskurssi.“;

- (147) artiklis 367 asendatakse esimene lõik järgmisega:

Maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liidus, tasub käibemaksu käibedeklaratsiooni esitamisel, viidates seejuures vastavale käibedeklaratsioonile, ning hiljemalt enne deklaratsiooni esitamise tähtaja möödumist.“;

- (148) artiklis 368 asendatakse esimene lõik järgmisega:

„Käesolevat erikorda kasutaval maksukohustuslasel, kelle asukoht ei ole liidus, ei ole õigust käesoleva direktiivi artikli 168 alusel käibemaksu maha arvata. Olenemata direktiivi 86/560/EMÜ artikli 1 lõikest 1, tehakse kõnealusele maksukohustuslasele tagasimakse vastavalt kõnealusele direktiivile. Direktiivi 86/560/EMÜ artikli 2 lõikeid 2 ja 3 ning artikli 4 lõiget 2 ei kohaldata nende tagasimaksete suhtes, mis on seotud selle erikorraga hõlmatud teenustega.“;

- (149) artikli 369 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liidus, peab käesoleva erikorraga seotud tehingute üle arvestust. Arvestusandmed peavad olema piisavalt üksikasjalikud, et tarbimisliikmesriigi maksuhalduril oleks võimalik kontrollida käibedeklaratsiooni õigsust.“;

- (150) XII jaotise 6. peatüki 3. jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„Maksukohustuslaste, kelle asukoht ei ole maksustamisliikmesriigis, tarnitavate kaupade ja osutatavate teenuste erikord“

- (151) Artiklid 369a, 369b ja 369c asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369a

Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid, ilma et see piiraks muude liidu sätete kohaldamist.“;

- 1) „maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole maksustamisliikmesriigis“ – maksukohustuslane, kelle ettevõtte asukoht või püsiv tegevuskoht asub liidu, kuid mitte maksustamisliikmesriigi territooriumil;“,
- 2) „maksustamisliikmesriik“ – liikmesriik, mida käsitatakse V jaotise 1. ja 3. peatüki kohaselt kaupade tarnimise või teenuste osutamise kohana;
- 3) „maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liidus“ –maksukohustuslane, kelle ettevõtte asukoht ega püsiv tegevuskoht ei paikne liidu territooriumil;
- 4) „vahendaja“ – isik, kelle asukoht on liidus ja kelle maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liidus, on määranud isikuks, kes on kohustatud tasuma käibemaksu ning täitma käesolevas erikorras sätestatud kohustusi selle maksukohustuslase nimel ja eest;
- 5) „registreerimisliikmesriik“ –
 - (a) liikmesriik, mille territooriumil on maksukohustuslase ettevõtte asukoht või, kui tema ettevõtte asukoht ei ole liidus, siis liikmesriik, kus on tema püsiv tegevuskoht;
 - (b) kui maksukohustuslase ettevõtte asukoht ei ole liidus, aga tal on liidus rohkem kui üks püsivat tegevuskohta, siis püsiva tegevuskoha liikmesriik, mille kohta maksukohustuslane märgib, et ta kasutab seal kõnealust erikorda;
 - (c) kui maksukohustuslase asukoht ei ole liidus, kuid ta on määranud vahendaja, siis liikmesriik, kus on vahendaja ettevõtte asukoht või, kui tema ettevõtte asukoht ei ole liidus, siis liikmesriik, kus on tema püsiv tegevuskoht;
 - (d) kui maksukohustuslase asukoht ei ole liidus, kuid ta on määranud vahendaja, kelle ettevõtte asukoht on väljaspool liitu, aga tal on liidus üks püsiv tegevuskoht või mitu püsivat tegevuskohta, siis püsiva tegevuskoha liikmesriik, mille kohta vahendaja märgib, et ta kasutab seal käesolevat erikorda.

Punktide b ja d kohaldamisel, kui maksukohustuslasel või vajaduse korral vahendajal on liidus rohkem kui üks püsiv tegevuskoht, peab ta tegevuskoha liikmesriigi märkima asjaomase ja järgmise kahe kalendriaasta kohta.

Artikkel 369b

1. Liikmesriigid lubavad käesolevat erikorda kasutada selliste kaubatarnete ja teenuste suhtes, mille puhul käibemaksu tasuma kohustatud isik on kas:
 - a) maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole maksustamisliikmesriigis;
 - b) maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liidus ja kes on määranud ja volitanud vahendaja.

Käesolevat erikorda kohaldatakse kõigi nende liidus tarnitud kaupade või osutatud teenuste suhtes, välja arvatud käesoleva peatüki 4. jaos nimetatud erikorraga hõlmatud kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi korral.

2. Maksukohustuslased, kelle asukoht ei ole liidus ja kes osutavad teenuseid üksnes mittemaksukohustuslastele, kelle asukoht on liikmesriigis või kes omavad seal alalist elukohta või peamist elukohta ning saavad seetõttu kasutada käesoleva peatüki 2. jaos sätestatud erikorda, jäetakse käesoleva korra kasutamisest välja.

3. Maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liidus, ei saa samaaegselt kohaldada käesolevat erikorda ja käesoleva peatüki 2. jaos sätestatud erikorda.

4. Lõike 1 punkti b kohaldamisel ei või maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liidus, määrata korraga rohkem kui ühe vahendaja.

Artikkel 369c

Maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja, kelle asukoht ei ole liidus, teavitab oma registreerimisliikmesriiki, kui tema maksustatav tegevus, mis on erikorraga hõlmatud, algab, lõpeb või muutub sel määral, et ei vasta enam käesoleva erikorra tingimustele. Sellekohane teave saadetakse elektrooniliselt.“;

(152) lisatakse artikkel 369ca:

„Artikkel 369ca

1. Vahendaja esitab enne maksukohustuslase eest käesoleva erikorra kasutama hakkamist registreerimisliikmesriigile järgmise teabe:

- a) nimi;
- b) postiaadress;
- c) elektronpostiaadress;
- d) käibemaksukohustuslasena registreerimise number.

2. Vahendaja esitab iga tema poolt esindatava maksukohustuslase kohta enne, kui asjaomane maksukohustuslane hakkab käesolevat erikorda kasutama, registreerimisliikmesriigile järgmise teabe:

- a) nimi;
- b) postiaadress;
- c) elektronpostiaadress ja veebisaidid;
- d) käibemaksukohustuslasena registreerimise number või riiklik maksuviitenumber;

e) tema individuaalne registreerimise number, mis on talle antud kooskõlas artikli 369d lõikega 3.

3. Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane või, kui see on asjakohane, tema vahendaja teatab registreerimisliikmesriigile esitatud teabe kõikidest muudatustest.“;

(153) artiklid 369d–369g asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369d

1. Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole maksustamisliikmesriigis, peab kõnealuse erikorra alusel tehtud maksustatavate tehingute puhul olema käibemaksukohustuslasena registreeritud üksnes registreerimisliikmesriigis. Selleks kasutab liikmesriik individuaalset käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrit, mis maksukohustuslasele on juba tema kohustustega seoses siseriikliku süsteemi kohaselt antud.

2. Maksustamisliikmesriigid võivad selle registreerimise aluseks olnud teabe põhjal kasutada oma registreerimissüsteeme.

3. Registreerimisliikmesriik annab vahendajale individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri ning teatab talle selle elektrooniliselt.

4. Registreerimisliikmesriik annab käesoleva erikorra kohaldamiseks vahendajale individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri iga maksukohustuslase kohta, keda ta on määratud esindama.

Artikkel 369e

Registreerimisliikmesriik arvab maksukohustuslase erikorrast välja mis tahes järgmisel juhul:

- a) kui maksukohustuslane teatab, et ta ei tee enam käesoleva erikorraga hõlmatud kaubatarneid ega osuta teenuseid, või kui vahendaja teatab, et maksukohustuslane, kelle nimel ta tegutseb, ei tee enam käesoleva erikorraga hõlmatud kaubatarneid ega osuta teenuseid;
- b) kui võib muul viisil eeldada, et selle erikorraga hõlmatud maksukohustuslase maksustatav tegevus on lõppenud;
- c) asjaomane maksukohustuslane või tema vahendaja ei vasta enam käesoleva erikorra kasutamiseks vajalikele tingimustele;
- d) asjaomane maksukohustuslane või tema vahendaja rikub pidevalt käesoleva erikorra eeskirju;
- e) vahendaja teatab registreerimisliikmesriigile, et ta ei esinda enam asjaomast maksukohustuslast.

Artikkel 369f

1. Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane või tema vahendaja esitab registreerimisliikmesriigile elektrooniliselt käibedeklaratsiooni iga kalendrikvartali kohta, olenemata sellest, kas selle erikorraga hõlmatud kaubatarned või teenuste osutamine on toimunud või mitte. Käibedeklaratsioon esitatakse deklaratsiooniga hõlmatud maksustamisperioodile järgneva kuu lõpuks.
2. Kui käesolevat erikorda kasutava maksukohustuslase aastakäive liidus on rohkem kui 2 500 000 eurot, siis esitab maksukohustuslane või tema vahendaja registreerimisliikmesriigile elektrooniliselt käibedeklaratsiooni iga kuu kohta, olenemata sellest, kas selle erikorraga hõlmatud kaubatarned või teenuste osutamine on toimunud või mitte. Käibedeklaratsioon esitatakse deklaratsiooniga hõlmatud maksustamisperioodile järgneva kuu lõpuks.
3. Lõike 2 kohaldamisel tähendab „aastakäive liidus“ maksukohustuslase poolt liidu territooriumil tarnitava kauba ja osutatavate teenuste käibemaksuta aastast koguväärtust.
4. Kui kalendriaasta jooksul saavutatakse lõikes 2 osutatud künnis, kohaldatakse lõikes 2 sätestatud kohustusi alates järgnevast kalendrikvartalist.

Artikkel 369g

1. Käibedeklaratsioonis märgitakse artiklis 369d osutatud käibemaksukohustuslasena registreerimise number ja iga maksustamisliikmesriigi kohta, kus käibemaks tasumisele kuulub, järgnev teave:
 - (a) kaubatarnete ja teenuste käibemaksuta aastane koguväärtus;
 - (b) asjaomane maksustamisperiood;
 - (c) kohaldatavad käibemaksumäärad;
 - (d) kogusumma käibemaksumäära kohta, mis on muutunud sissenõutavaks;
 - (e) käibemaksu kogusumma, mis on muutunud sissenõutavaks kaupade tarnimise ja teenuste osutamise eest;
 - (f) käibemaksu kogusumma, mis on muutunud sissenõutavaks selliste kaubatarnete ja teenuste eest, mille eest maksukohustuslane kui saaja on kohustatud maksma maksu, või kaupade impordi eest, kui liikmesriik kasutab artikli 211 teises lõigus sätestatud võimalust;
 - (g) käibemaks, millest tehakse mahaarvamisi;
 - (h) varasemate maksustamisperioodidega seotud muudatused vastavalt käesoleva artikli lõikele 4;
 - (i) vajaduse korral makstav või krediteeritav käibemaksu netosumma;

2. Kui käesoleva erikorraga hõlmatud kaupade tarne puhul lähetatakse või veetakse kaubad muudest liikmesriikidest kui registreerimisliikmesriigist, peab käibedeklaratsioon sisaldama ka sellise tarne koguväärtust iga liikmesriigi kohta, kust kaubad on lähetatud või veetud, koos individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbriga või maksuviitenumbriga, mille on väljastanud iga asjaomane liikmesriik. Käibedeklaratsioon peab sisaldama kõnealust teavet iga liikmesriigi kohta, mis ei ole registreerimisliikmesriik, maksustamisliikmesriigi kaupa eraldi välja tooduna.

3. Kui käesoleva erikorraga hõlmatud teenuseid osutaval maksukohustuslasel on lisaks registreerimisliikmesriigis asuvale püsivale tegevuskohale veel üks püsiv tegevuskoht või mitu püsivat tegevuskohta, kust teenuseid osutatakse, peab käibedeklaratsioon sisaldama ka iga liikmesriigi kohta, kus maksukohustuslasel on tegevuskoht, maksustamisliikmesriigi kaupa eraldi välja tooduna selliste teenuste koguväärtust koos individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri või selle tegevuskoha maksuviitenumbriga.

4. Kui käibedeklaratsioonis on vaja teha mis tahes muudatusi pärast käibedeklaratsiooni esitamist, lisatakse need muudatused järgmisse deklaratsiooni hiljemalt kolme aasta jooksul alates kuupäevast, mil algne deklaratsioon oli vaja esitada vastavalt artiklile 369f. Selles järgmises käibedeklaratsioonis märgitakse asjaomane maksustamisliikmesriik, maksustamisperiood ja käibemaksusumma, mille puhul muudatus on vajalik.“;

(154) lisatakse artikkel 369ga:

„Artikkel 369ga

Kui maksukohustuslane teeb nii tehingud, mille puhul võib käibemaksu maha arvata artiklite 168, 169 ja 170 kohaselt, kui ka tehinguid, millelt käibemaksu maha ei arvata, määrab kõikide maksukohustuslase tehtud tehingute puhul mahaarvatava osa vastavalt artiklitele 174 ja 175 kindlaks registreerimisliikmesriik.

Kui maksukohustuslasel on liidus mitu tegevuskohta kust ta teeb nii tehingud, mille puhul võib käibemaksu maha arvata artiklite 168, 169 ja 170 kohaselt, kui ka tehinguid, millelt käibemaksu maha ei arvata, määrab kõikide kõnealuses tegevuskohas maksukohustuslase tehtud tehingute puhul mahaarvatava osa vastavalt artiklitele 174 ja 175 kindlaks iga tegevuskoha liimesriik.“;

(155) artikkel 369i asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369i

Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane või tema vahendaja tasub igas maksustamisliikmesriigis tasumisele kuuluva käibemaksu netosumma, viidates seejuures vastavale käibedeklaratsioonile, hiljemalt deklaratsiooni esitamise tähtajaks.

Makse kantakse üle eurodes pangakontole, mille on määranud registreerimisliikmesriik. Liikmesriigid, kes ei ole eurot kasutusele võtnud, võivad nõuda maksu tasumist pangakontole nende riigi valuutas.“;

(156) lisatakse artiklid 369ia ja 369ib:

„Artikkel 369ia

1. Kui kõnealusel maksustamisperioodil ületab lubatud mahaarvamise summa liikmesriigis tasumisele kuuluva käibemaksu summa, võib ülejäägi kanda üle järgmisesse perioodi.

2. Maksukohustuslane või tema vahendaja võib maksustamisliikmesriigile esitatavas käibedeklaratsioonis taotleda käibemaksu enammakse tagastamist, kui:

- (a) maksukohustuslane on kahe järjestikuse kalendrikvartali vältel, mille kohta käibedeklaratsioon esitati, maksustamisliikmesriigis krediidipositsioonis;
- (b) maksukohustuslane on kolme järjestikuse kuu vältel, mille kohta käibedeklaratsioon esitati, maksustamisliikmesriigis krediidipositsioonis.

Artikkel 369ib

Kui maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole maksustamisliikmesriigis, on artikli 250 kohaselt registreerimisliikmesriigis esitatud käibedeklaratsioonis krediidipositsioonis, käsitab see liikmesriik maksukohustuslase taotluse alusel artikli 183 kohaselt tagasimakstavat käibemaksu maksena, mis tehti artikli 369i kohaselt.“;

(157) artiklid 369j ja 369k asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369j

Kui käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane ei tarni kaupu ega osuta teenuseid, mis on käesoleva erikorraga hõlmatud ja mille puhul käibemaks on maksustamisliikmesriigis muutunud sissenõutavaks antud maksuperioodil, ega kolmel eelneval maksuperioodil, kui ta esitab kvartalideklaratsioone vastavalt artikli 369f lõikele 1 või üheteistkümnel eelneval maksuperioodil, kui ta esitab kuudeklaratsioone vastavalt artikli 369f lõikele 2, ei tohi ta vastava maksustamisperioodi käibedeklaratsioonis maha arvata kõnealuses liikmesriigis tekkinud käibemaksu. Olenemata direktiivi 86/560/EMÜ artikli 1 lõikest 1 ning direktiivi 2008/9/EÜ artikli 2 lõikest 1 ja artiklist 3, tehakse talle tagasimakse vastavalt kõnealustele direktiividele.

Artikkel 369k

1. Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane või tema vahendaja peab selle erikorraga hõlmatud tehingute üle arvestust. Arvestusandmed peavad olema piisavalt üksikasjalikud, et maksustamisliikmesriigi maksuhalduril oleks võimalik kontrollida käibedeklaratsiooni õigsust.

2. Lõikes 1 nimetatud arvestusandmed tuleb registreerimisliikmesriigile ja maksustamisliikmesriigile taotluse korral elektrooniliselt kättesaadavaks teha.

Neid andmeid säilitatakse kümme aastat alates tehingu toimumise aasta 31. detsembrist.“;

(158) artikli 369l teine lõik asendatakse järgmisega:

„Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid, ilma et see piiraks muude liidu sätete kohaldamist:

- 1) „maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liidus“ –maksukohustuslane, kelle ettevõtte asukoht ega püsiv tegevuskoht ei paikne liidu territooriumil;
- 2) „vahendaja“ – isik, kelle asukoht on liidus ja kelle maksukohustuslane, kes tegeleb kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügiga, on määranud isikuks, kes on kohustatud tasuma käibemaksu ning täitma käesolevas erikorras sätestatud kohustusi maksukohustuslase nimel ja eest;
- 3) „registreerimisliikmesriik“ –
 - a) kui maksukohustuslase asukoht ei ole liidus, siis liikmesriik, milles ta otsustab end registreerida;
 - b) kui maksukohustuslase ettevõtte asukoht on väljaspool liitu, aga tal on liidus üks püsiv tegevuskoht või mitu püsivat tegevuskohta, siis püsiva tegevuskoha liikmesriik, mille kohta maksukohustuslane märgib, et ta kasutab seal käesolevat erikorda;
 - c) kui maksukohustuslase ettevõtte asukoht on liikmesriigis, siis see liikmesriik;
 - d) kui vahendaja ettevõtte asukoht on liikmesriigis, siis see liikmesriik;
 - e) kui vahendaja ettevõtte asukoht on väljaspool liidus, aga tal on liidus üks püsiv tegevuskoht või mitu püsivat tegevuskohta, siis püsiva tegevuskoha liikmesriik, mille kohta vahendaja märgib, et ta kasutab seal käesolevat erikorda.

Punktide b ja e kohaldamisel, kui maksukohustuslasel või vahendajal on liidus rohkem kui üks püsiv tegevuskoht, peab ta tegevuskoha liikmesriigi märkima asjaomase ja järgmise kahe kalendriaasta kohta.

- 4) „tarbimisliikmesriik“ – liikmesriik, kus lõpeb kaupade lähetamine või vedu soetajale.“;

(159) artikli 369m lõike 1 punktid a ja b asendatakse järgmisega:

- „a) iga liidu asuv maksukohustuslane, kes tegeleb kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügiga;

- b) iga liidus või väljaspool liitu asuv maksukohustuslane, kes tegeleb kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügiga ja keda esindab liidus asuv vahendaja;

(160) artiklid 369y, 369z ja 369za asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369y

Kui selliste kaupade importimisel (v.a aktsiisiga maksustatavad tooted), mis sisalduvad saadetistes, mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot, ei kasutata 6. peatüki 4. jaos sätestatud erikorda, lubab impordi liikmesriik isikul, kes esitab kauba liidu territooriumil tollile isiku eest, kellele kaup saadetakse, kasutada impordi käibemaksu deklareerimise ja tasumise erikorda kaupade puhul, mille lähetamine või vedu lõpeb asjaomases liikmesriigis.

Artikkel 369z

1. Käesoleva erikorra puhul kehtib järgmine:

- a) isik, kellele kaup saadetakse, on kohustatud tasuma käibemaksu;
- b) liidu territooriumil kaupa tollile esitav isik kogub käibemaksu isikult, kellele kaup saadetakse, ja maksab selle käibemaksu.

2. Liikmesriigid näevad ette, et isik, kes kauba liidu territooriumil tollile esitab, võtab asjakohased meetmed, et tagada korrektne käibemaksu tasumine isiku poolt, kellele kaup saadetakse.

Artikkel 369za

Liikmesriigid võivad ette näha, et käesoleva erikorra kasutamisel kohaldatakse impordi liikmesriigi harilikku käibemaksumäära.“;

(161) XIII jaotise 1. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„Lõpliku korra kehtestamiseni kohaldatavad erandid seoses teenuste osutamisega“

(162) artikkel 372 jäetakse välja;

(163) artikkel 373 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 373

Liikmesriigid, kes 1. jaanuaril 1978 kohaldasid artiklist 28 kõrvalekalduvaid sätteid, võivad nende kohaldamist jätkata.“;

(164) artikkel 375 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 375

Kreeka võib jätkata X lisa B osa punktides 2, 9, 11 ja 12 nimetatud tehingute maksust vabastamist selles liikmesriigis 1. jaanuaril 1987 kehtinud tingimuste kohaselt.“;

- (165) artikli 387 punkt a jäetakse välja;
- (166) artikkel 393 jäetakse välja;
- (167) artikli 398 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Lisaks punktidele, mille osas tuleb käesoleva direktiivi kohaselt konsulteerida, vaatab käibemaksukomitee läbi küsimused, mille tema eesistuja on tõstatanud kas omal algatusel või liikmesriigi esindaja taotlusel ning mis käsitlevad liidu käibemaksusätete kohaldamist.“;

- (168) artikkel 401 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 401

Ilma et see piiraks liidu teiste sätete kohaldamist, ei takista käesoleva direktiivi sätteid liikmesriigil säilitamast või kehtestamast makse kindlustuslepingutele, hasartmängudele ja kihlvedudele, aktsiise, riigilõive ja üldiselt mis tahes makse, lõive ja makseid, mis ei ole käsitatavad kumuleeruvate käibemaksudena, kui nimetatud maksud, lõivud ja maksed ei too liikmesriikidevahelises kaubanduses kaasa formaalsusi piiriületamisel.“;

- (169) artikkel 402 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 402

Käesoleva direktiiviga ettenähtud liikmesriikidevaheliste teenuste maksustamise kord on ajutine ning asendatakse lõpliku korraga, mis põhineb teenuste osutamise sihtliikmesriigis maksustamise põhimõttel, tarnija kohustusel tasuda käibemaks ning käibemaksu deklareerimiseks, maksmiseks ja mahaarvamiseks kasutataval ühtsel registreerimiskaval.“

- (170) artikkel 405 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 405

Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „liit“ – artikli 5 punktis 1 määratletud liidu territoorium enne uute liikmesriikide ühinemist;
- 2) „uued liikmesriigid“ – pärast 1. jaanuari 1995 liiduga ühinenud liikmesriikide territoorium, nagu viimane on iga liikmesriigi kohta määratletud artikli 5 punktis 2;

- 3) „laienenud liit“ – artikli 5 punktis 1 määratletud liidu territoorium pärast uute liikmesriikide ühinemist.“;
- (171) artikli 406 punktid a ja b asendatakse järgmisega:
- „a) kaubad toodi liitu või ühesse uutest liikmesriikidest enne ühinemiskuupäeva;
- b) kaubad suunati pärast selle liitu või ühesse uutest liikmesriikidest toomist sellele protseduurile või sellesse olukorda;“;
- (172) artiklit 408 muudetakse järgmiselt:
- (a) lõike 1 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:
- „1. Järgmisi tehinguid peetakse võrdväärseks kaupade impordiga, kui on tõestatud, et kaubad olid vabas ringluses ühes uutest liikmesriikidest või liidus:“
- (b) lõike 2 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:
- „2. Lisaks lõikes 1 nimetatule käsitatakse kaupade impordina seda, kui maksukohustuslane või mittemaksukohustuslane kasutab liikmesriigi territooriumil kaupu, mis talle tarniti enne ühinemiskuupäeva liidu või uute liikmesriikide territooriumil, kui on täidetud järgmised tingimused:“;
- (c) lõike 2 punkt b asendatakse järgmisega:
- „b) kaupu ei imporditud ühesse uutest liikmesriikidest ega liitu enne ühinemiskuupäeva.“;
- (173) artiklit 410 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:
- (a) punkt a asendatakse järgmisega:
- „a) imporditud kaubad lähetatakse või veetakse laienenud liidust välja;“;
- (b) punkt c asendatakse järgmisega:
- „c) imporditud kaubad artikli 408 lõike 1 punkti a tähenduses on veovahend, mis soetati või imporditi enne ühinemiskuupäeva uue liikmesriigi või liidu liikmesriigi siseturu üldiste maksutingimuste kohaselt või millele ei kohaldatud ekspordi raames käibemaksuvabastust ega käibemaksutagastust.“;
- (174) X lisa muudetakse järgmiselt:
- (a) A osas asendatakse punktid 1 ja 4 järgmisega:
- „1) hambatehnikute poolt osutatavad teenused;
- 4) artiklis 306 nimetatud reisibüroode teenused ning nende reisibüroode teenused, kes tegutsevad reisija nimel ja arvel, kui tegemist on reisidega väljapoole liitu.“;

(b) B osas asendatakse punktid 5 ja 6 järgmisega:

„5) pimedate isikute või nende töökodade osutatavad teenused tingimusel, et nende käibemaksust vabastamine ei põhjusta märkimisväärset konkurentsi moonutamist;

6) teenuste osutamine sõjaohvrite kalmistute, haudade ja mälestusmärkide ehitamise, rajamise ning hooldamise eest vastutavatele asutustele;“;

(c) B osas jäetakse punkt 8 välja;

(d) B osas asendatakse punktid 11 ja 12 järgmisega:

„11) riigiasutuste kasutatavate õhusõidukitega, sealhulgas nendes sisalduvate või kasutatavate seadmetega seotud teenused, mis koosnevad ümberehitamisest, remondist, hooldusest, prahtimisest ja rendileandmisest;

12) sõjalaevadega seotud teenused, mis koosnevad ümberehitamisest, remondist, hooldusest, prahtimisest ja rendileandmisest;“.

Artikkel 2

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt 30. juuniks 2022. Nad edastavad kõnealuste õigus- ja haldusnormide teksti viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad neid norme alates 1. juulist 2022.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*